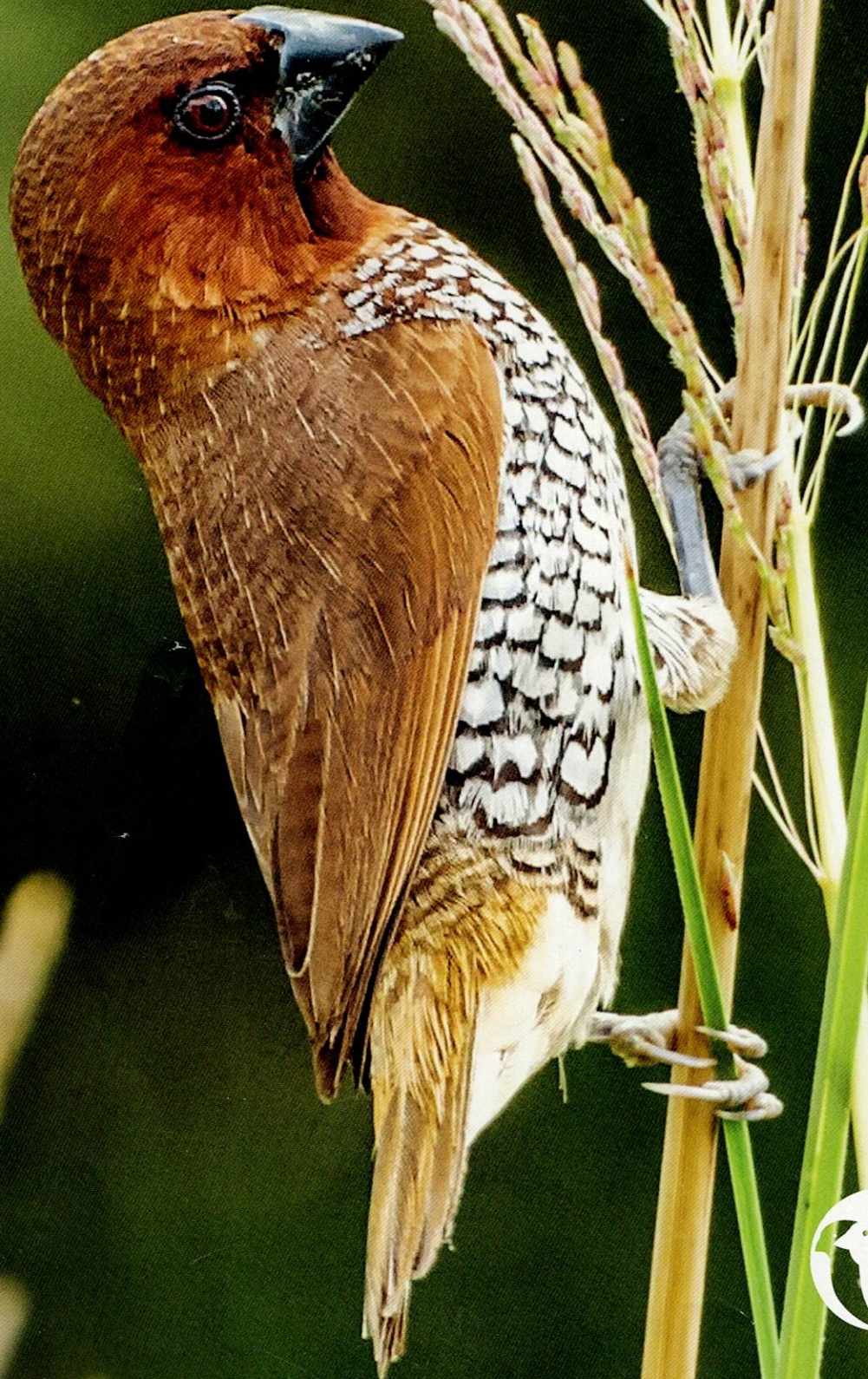

Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel

Onze Vogels

NUMMER 9 | SEPTEMBER | 2022

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

EXPERT

BY & FOR BREEDERS

✖ 150+ PRESTATIEGERICHTE VOEDERS
voor vogels, knaagdieren & konijnen:
evenwichtige & voedzame mengelingen,
gebruiksklare ei- & zachtvoerders,
& mono-component producten.

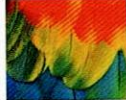

ALWAYS IN THE WINNING FOOD!

Binnenkort zitten een pak van uw favoriete Witte Molen producten in een nieuw jasje. Wilt u meer weten over de nieuwe Witte Molen Expert-range, neem gerust contact op.

info@wittemolen.com
www.wittemolen.com

Witte Molen is een merk van **LAROY GROUP™**
www.laroygroup.com

Vogels Duiven Dieren

LABORATORIUM VOOR
GENETISCH ONDERZOEK

Al meer dan 20 jaar gespecialiseerd in DNA onderzoek

Geslacht
Ziekte
Verwantschap
Soorten

Voor informatie bel (+31) 0598-619343
of ga naar www.gendika.com

Vogelliefhebbers in Nederland
Goed nieuws over 'DE VOGELWERELD' A.O.B.

Steeds meer Nederlandse liefhebbers willen een abonnement op het tijdschrift 'De Vogelwereld' van A.O.B. Speciaal voor die mensen heeft het bestuur een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse liefhebbers kunnen voortaan door slechts 37 euro te storten op het rekeningnummer BE05 7390 1147 2875 – BIC GEBA BE BB een jaar lang ons tijdschrift ontvangen.

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling.
'De Vogelwereld' verschijnt 11x per jaar.
9x op 48 blz. A4 en 2x op 64 blz. A4

Uw kan een gratis proefnummer downloaden van www.aobbel.be

Dutchy's®

Roofmijten ter voorkoming en bestrijding van bloedmijten in dierenverblijven

Refona, bestrijdt en beschermt biologisch

Voor meer informatie en/of bestellen: www.refona.nl | info@refona.nl | (0593) 37 00 35

Bio Balans voordeelset

Bio Balans en Bio Balans Plus zijn geconcentreerde producten op basis van goedaardige, nuttige bacteriën, het brengt het lichaam van uw vogels weer goed in balans.

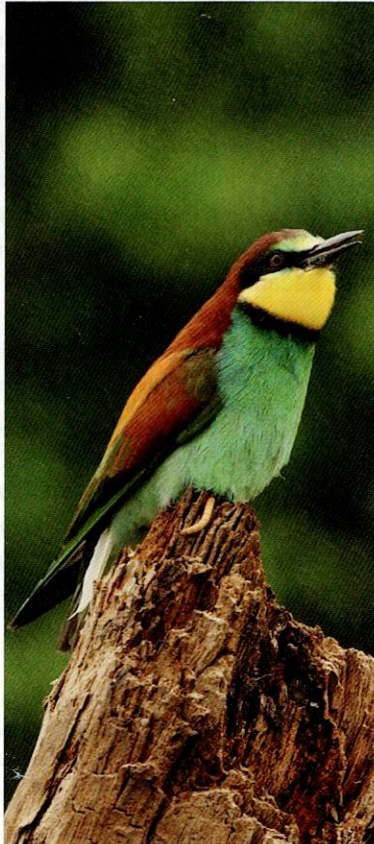

INHOUD

In deze uitgave

Korte berichtjes	4
Aymaraparkiet	6
De zwarte parel	8
Kleurkanaries selecteren voor de tentoonstelling	12
Karl Reich & Hans Duncker, pioniers in het onderzoek naar vererving bij siervogels	14
In de keuken van... 'World of Birds Foundation' te Erica	16

Ralreiger	21
Muskaatvink	22
Van de bestuurstafel	25
De Duitse kuifkanarie	26
Kweek met de bijeneter	28
Crie de Coeur	32

En verder

4	Column voorzitter
31	Column keurmeester
33	Bondsmededelingen
34	NBvV Info
34	Colofon
35	Kalendervogel

Coverfoto:
Muskaatvink
(Lonchura punctulata)
© Shutterstock

Keuzes!

Wat een ervaring was mijn bezoek (op uitnodiging, dus geen kosten voor de NBvV) aan Brazilië. Inmiddels al weer gewend aan het tijdsverschil, bijgekomen van de verrassingen en onverwachte ontmoetingen, en weer aan de bak voor de NBvV.

Albert Zomer, voorzitter

Het leven bestaat uit leuke, minder leuke en absoluut vervelende zaken die je liever niet ziet gebeuren. Het ene moment sta je bij een condoleance na overlijden van een verenigingslid, het andere moment hoor je dat iemand moet afhaken vanwege zijn gezondheid en een volgend moment sta je ver van huis in de warmte en zie je de meest fantastische zaken op vogelgebied.

Bij alle onderwerpen moet je keuzes maken, hoewel als je iemand goed kent en waardeert is het geen keuze naar het laatste afscheid te gaan. Ook dat hoort bij besturen, hoewel het niet een van mijn favoriete bezoeken is. In dit laatste geval praat ik over juli, een bevlogen vogelliefhebber die geen keuze meer had dan vanwege gezondheid en leeftijd zijn vogels weg te doen. Er was geen andere keuze meer, hoeveel pijn het ook deed, vogels waren hem alles! In het verzorgingstehuis blies hij, zonder zijn vogels, de laatste adem uit. Rust zacht!

Tijdens de eerste bijeenkomst van het Hoofdbestuur in de nieuwe samenstelling moest Huub Mertens, onze NBvV secretaris, bekend maken dat het hem toch te zwaar viel om aanwezig te zijn en alert te blijven. Huub kampte al eerder met zijn gezondheid. Vol trots had hij zijn entree in het Hoofdbestuur gedaan; hij zag het als een waardering voor zijn vele werk op vogelgebied op vereniging- en districtsniveau. Huub had eigenlijk geen keuze meer, gezondheid gaat immers voor alles. Zo was er de pijnlijke keuze om uit het Hoofdbestuur te stappen. In mijn ogen een verstandige keuze, maar wel donders jammer! Bedankt Huub en sterkte!

Dan de plezierige keuze, een uitnodiging om naar Brazilië te komen. Een lange reis en tijdsverschil, maar toch viel die keuze niet moeilijk. In een geweldige ambiance een Braziliaanse show mee mogen maken. 23.000 showvogels, 40.000 vogels in de verkoopklasse en alles in een eigen complex. Kwekers maken de keuze om hier naar toe te komen met hun vogels en moeten hiervoor soms 3000 km rijden. Ja, u leest het goed, RIJDEN!!! In Nederland vinden wij 100 km verder rijden al een ramp. In 2023 zullen wij naar een andere locatie moeten, ik ben net zoals u benieuwd waar de keuze op valt en of onze leden dan de keuze maken om ook daar in te zenden. Afwachten dus!!!

Zo ben ik ook benieuwd of nieuwe ideeën die ik op heb gedaan in Brazilië, bijvoorbeeld over een verenigingscompetitie op het Nederlands kampioenschap te realiseren vallen. Wij moeten en kunnen nog zoveel keuzes maken. Gelukkig zijn wij in de omstandigheid om keuzes te kunnen maken. Er zijn ook landen waar leden die keuzes niet hebben, vanwege de situatie.

Waar wij straks geen keuzes meer in hebben is dat er schijnbaar meer controle op vogelbeurzen komt en ook dat deze aangemeld moeten worden bij de NVWA. Gelukkig is er wel een amendement bij de EU ingediend om het vervoer van "captive birds" (= in gevangenschap gehouden vogels) naar buitenlandse tentoonstellingen te vereenvoudigen en wel op de manier zoals de commissie diervelzijn en regelgeving al met het Ministerie en de NVWA had bepleit en ook toegezegd heeft gekregen.

Ben benieuwd welke keuzes wij nog meer moeten gaan maken!!

VOGELFLITSEN

Kandidaat Tuchtcommissie NBvV

De NBvV kent een tuchtcommissie. Deze commissie, bestaande uit drie personen uit het HB/BR, de keurmeestervereniging en daarnaast de leden, adviseert het Hoofdbestuur bij een overtreding van de reglementen of met betrekking tot gedragingen van leden voor wat betreft eventuele sancties. Age Ruiter vertegenwoordigde de leden, maar treedt af per 2023. Gelukkig heeft de tuchtcommissie weinig werk; de commissie dient echter wel compleet te blijven.

Ter completering zoekt de NBvV dus aanvulling. Opgave, eventueel met vermelding van ervaring op dit gebied, kan gedaan worden bij het bondsbureau.

Het hoofdbestuur NBvV

Korte berichtjes

KATTEN AAN DE LIJN

Op straffe van een boete van € 1.000,- moeten katten in Australië aangeliind zijn buiten. Het zijn ongekende moordenaars! Dat is hier niet anders, maar wij vangen wilde katten, steriliseren die en laten ze weer los in de vrije natuur opdat ze verder kunnen moorden.... Te gek voor woorden, maar helaas de waarheid!

De unieke flora en fauna van Australië hebben zich gedurende miljoenen jaren geïsoleerd van de rest van de wereld ontwikkeld. Met de komst van Europeanen ruim 250 jaar geleden werd dat verstoord. Katten werden in 1788 in Australië geïntroduceerd. Binnen zeventig jaar hadden ze zich over het hele land verspreid en sindsdien droegen ze bij aan het uitsterven van zeker 25 inheemse diersoorten.

Het aanlijnen van katten moet de schade die katten aanrichten beperken. Jaarlijks doden 2.7 miljoen huiskatten en drie tot zes miljoen wilde katten in Australië meer dan een miljard zoogdieren, 399 miljoen vogels, 609 miljoen reptielen en 92 miljoen kikkers.

'Australië is een groot land, maar het is duidelijk dat katten een enorme impact hebben op onze biodiversiteit', zegt Helen Oakey, directeur van milieuorganisatie Conservation Council ACT.

Uit NRC

Het verenigingsleven

In de zomertijd is het met de verenigingen vaak rustig, de leden zijn bezig met het verzorgen van de vogels en de kweek. De verenigingen zakken wat in, er zijn veel ouderen die door gezondheidsproblemen geen vogels meer kunnen houden, of zij zijn minder mobiel. De verenigingen krijgen daardoor ook minder leden, en wat kan je allemaal doen om toch de vereniging een beetje leven in te blazen.

Er zijn een paar vogelverenigingen die bijvoorbeeld een zomer BBQ houden zoals de vogelvereniging Vogelvreugd Olst Diepenveen en de vogelvereniging Lochem De Gekleurde Zanger C.L.W. Noorduyt.

Beide voorzitters stellen hun mooie ruime tuin open voor deze gelegenheid en organiseren de BBQ samen met hun echtgenotes. De leden worden uitgenodigd en worden verast met salades, hapjes, drankjes en veel vlees met sausen en stokbrood. De leden krijgen op deze manier een ontspannen contact en praten elkaar bij wat betreft de vogels. Bespreken elkaars broed problemen en geven elkaar tips. Het wordt erg gewaardeerd en is leuk elkaar weer te zien samen met de partners.

Er wordt ook nagedacht van wat kunnen we nog meer doen. De vogelvereniging van Lochem heeft ook iets bedacht om de mensen met hun hobby bij elkaar te brengen. Zoals met een groepje leden een lid bezoeken en zijn/haar vogels te bekijken, en hoe alles erbij staat wat de hokken en verzorging betreft. Veel soorten vogels worden dan besproken en de gezelligheid kent geen tijd. Maximaal worden er op een avond twee leden bezocht.

Een vereniging betekent ten slotte samen ondernemen en van een hobby genieten.

Liselot Nijman

Rectificatie artikel geel- en witvleugels in augustus nummer

De grasparkiet linksboven is geen "Opaline spangle", maar een "Opaline geelvleugel". Ik had juist graag deze foto erbij om te laten zien dat geelvleugel in het geval van opaline de lichaamskleur tussen de ondulatietekening (opaline eigenschap) zichtbaar blijft. Een opaline geel- witvleugel zal dus altijd de groene/ blauwe lichaamskleur op de vleugels laten zien, terwijl alleen de zwarte ondulatie tekening is verdwenen door de reductie factoren. Veel lezers zal het niet opvallen maar de enkeling die deze varianten willen kweken moet het toch weten, en ook is het goed de keurmeester er attent op te maken!

Aymaraparkiet

Psilopsiagon aymara

© Adri van Kooten

Inleiding

Vroeger werden de aymaraparkiet en de citroenparkiet (*P. aurifrons*) samen met de catharinaparkiet (*B. lineola*), de Andesparkiet (*B. orbygnesi*) en de roestvoorhoofdparkiet (*B. ferrugineifrons*) in het geslacht *Bolborhynchus* geplaatst. Inmiddels zijn ze daarvan gescheiden en hebben ze hun eigen geslacht *Psilopsiagon*. Een belangrijke reden hiervoor is dat beide soorten qua uiterlijk, gedrag en biotoopvoorkeur anders zijn dan die van het geslacht *Bolborhynchus*. Hun postuur is opvallend slanker met langere vleugels en een langere staart, die bijna de helft van de totale lengte meet. *Psilopsiagon*-soorten vliegen graag en goed. *Bolborhynchussen* daarentegen houden meer van klimmen dan van vliegen. Ook zijn de *Psilopsiagon*-soorten in verhouding iets agressiever en laten ze een geluid horen dat hoger en schriller klinkt en meer naar de *Forpus*-soorten neigt dan naar het rustige gekwetter van bijvoorbeeld de catharinaparkiet. Al met al waren dit genoeg redenen om de aymaraparkiet en de citroenparkiet van de overige soorten te scheiden.

Door hun formaat en hun rustige karakter zijn ze zeer geschikt voor kleinbehuisde liefhebbers. Ze zijn graag in gezelschap van soortgenoten en huisvesting en kweek in kolonieverband zijn

dan ook bij beide goed mogelijk. Indien met de vogels in de volière wordt gekweekt zal er natuurlijk wel voldoende ruimte geboden moeten worden. Leidraad hierbij is dat er bij voortdurende onderlinge ruzies meestal sprake is van overbevolking.

Beschrijving

Formaat: 20 cm.

Ringmaat: 4 mm.

In het algemeen zijn de snavel en de poten van de poppen iets donkerder van kleur. Verder hebben mannen vaak een iets grotere snavel. Toch kan hier niet altijd op worden blindgevaan. Zelf selecteer ik de vogels op de borst- en buikkleur. Mij is opgevallen dat de mannen in het zonlicht een duidelijke violette gloed over de grijze bevedering laten zien, iets dat bij poppen in veel mindere mate het geval is.

Herkomst, leefwijze en status

De aymaraparkiet heeft zijn verspreidingsgebied aan de oostelijke kant van het Andesgebergte, vanaf Centraal-Bolivia tot Noordwest-Argentinië. Het zijn bergbewoners en ze worden het vaakst waargenomen tussen 1.800 en 3.000 m boven de zeespiegel. Hun leefgebied bestaat uit droge, met struiken begroeide hellingen en karig begroeide valleien. Ze komen vrij algemeen

Nest jongen

voor in landbouwgebieden en in en rond dorpen. In de winter zoeken ze lager gelegen gebieden op, op zoek naar voedsel.

Voeding

Als basis kan een goed zaadmengsel voor grasparkieten worden gegeven. Naast dit zaadmengsel verdient het aanbeveling de vogels elke dag een mengsel van kiemzaad en eivoer te verstrekken (1:1). Natuurlijk moeten ze ook kunnen beschikken over sepia(schelp), scherpe maagkiezel en grit. Ook moet meerdere keren per week fruit en groente (appel, peer, mandarijn, kiwi, blaadje witlof, stukje andijvie en dergelijke) worden aangeboden. Verder dienen de vogels dagelijks over vers drinkwater te beschikken.

Huisvesting

Aymaraparkieten zijn zowel in de volière als in broedkooien goed te houden. Een prima huisvesting is een volière met een afmeting van 2 x 0,90 x 2 m en een tocht- en vorstvrij nachtverblijf van zo'n 1 x 1 x 2 m. Indien ze in broedkooien worden gehouden dient de minimale afmeting 120 x 50 x 50 cm te zijn. Bij huisvesting in een buitenvolière is het noodzakelijk dat deze over een tocht-, vocht- en vorstvrij nachtverblijf beschikt. De vogels zijn, zo is mijn ervaring, warmtebehoefstig en 's winters kunnen ze het beste binnen worden gehouden, waarbij de temperatuur van het binnenverblijf minimaal op 10°C moet worden gesteld.

Kweek

Als nest- en slaapgelegenheid kan een, in tweeën gedeeld, horizontaal broedblok worden gegeven met een afmeting van 40 x 18 x 18 cm (lxbxh). Een dergelijk type is voorzien van een voorkamer (18 x 16 x 16 cm) en een broedkamer van 16 x 16 x 16 cm. Maar ook in zeer kleine verticale nestblokken van bijvoorbeeld 30 x 13 x 13 cm (lxbxh) broeden ze goed. Het nestblok dient altijd ter beschikking te staan omdat ze hier 's nachts in slapen.

Als nestmateriaal kunnen houtkrullen vermengd met boshumus worden gebruikt. De meeste vogels hebben de gewoonte om zich te ontlasten in een hoek van het nestblok, ook tijdens het broeden. Dat betekent dat het nestmateriaal (houtkrullen) regelmatig verschoond moet worden. Wordt dit nagelaten dan ontstaat er een zeer indringende ammoniakgeur.

Aymaraparkieten zijn op een leeftijd van een jaar al geslachtsrijp. De paring vindt veelal plaats in het nestblok en is zeer luidruchtig. De pop legt vier tot zes eieren die na 28 dagen uitkomen. De jongen moeten rond de tiende dag worden geringd. Tussen de zesde en de zevende week vliegen ze uit. Ze zijn dan praktisch geheel op kleur. Omdat ze 's nachts het broedblok weer opzoeken is het verstandig een tweede blok neer te hangen zodat de oudervogels eventueel met een volgend broedsel kunnen beginnen. Twee weken na het uitvliegen zijn de jongen zelfstandig.

Bijzonderheden

Aymaraparkieten zijn levenslustige, nieuwsgierige vogeltjes die prima in kolonieverband zijn te houden en te kweken. Het voordeel hiervan is dat de vogels dan zelf hun partner kunnen kiezen. De huidige generatie aymaraparkieten in Europa is inmiddels behoorlijk geacclimatiseerd en wordt steeds minder gevoelig voor vocht en luchtdrukverschillen. Af en toe kunnen goed harmoniërende stelletjes het eventjes flink met elkaar aan de stok hebben, maar enkele minuten later weer als de meest gelukkige echtgenoten naast elkaar zitten. Het zijn verder gezellig kwetterende vogeltjes waar de liefhebber veel plezier aan kan beleven. Ze worden snel vertrouwd met hun verzorger.

De zwarte parel

© Norbert Schramm

'correctie vertaling Jos Beijers'

Foto's: Carlo Maria Nobili en Gianmaria Bertarini

Drie zwart perla's met witte lipochroomkleur; jonge vogels

Duidelijke melanineophoping op de kop met concentratie boven de snavel

Geschiedenis

De Italiaanse kanariekweker en COM/OMJ keurmeester Carlo Maria Nobili kweekt onder andere zwart onyx dominant wit en klassieke zwarte kanaries in dominant wit. Met deze vogels heeft hij herhaaldelijk Italiaanse kampioenschappen en wereldkampioenschappen gewonnen. Het zijn dus topklasse vogels. In het voorjaar van 2014 was hij zeer verbaasd toen hij een jong uit het ei zag komen in een nest dat qua kleur niet aan zijn verwachtingen voldeed. Drie jonge vogels waren normaal zwart, maar een vierde nestjong was licht gekleurd.

De vader was zwart onyx dominant wit en de moeder zwart dominant wit/split onyx en dus had dit jong niet 'geboren mogen zijn'. In het begin dacht hij er niet aan. Misschien, dacht hij, had hij per ongeluk een "eenzaam" ei van een ander paar er onder gelegd. Toen de jongen opgroeiden, ontdekte hij dat, zoals verwacht, de donkere uitgevlogen jongen twee zwart onyxen en een zwarte waren. De lichte vogel leek echter op geen enkele kanariekleur die hij in zijn

kweek had. C. M. Nobili kon dit niet verklaren en wachtte op het resultaat van het tweede broedsel. Hij was verbaasd te zien dat er weer een zwarte onyx, maar ook drie lichtgekleurde vogels uit kwamen. Deze drie vogels waren identiek aan de lichtgekleurde vogel van het eerste broedsel.

Door enthousiasme bevangen liet hij een derde broedsel toe, waaruit hij vier zwarten en één onyx kreeg. In totaal bracht het paar 13 jongen groot: 4 in zwart onyx dominant wit, 5 in zwart dominant wit en 4 dominant wit perla mutanten. Wat dominant wit betreft, is dit ook een anomalie, aangezien dominant wit een subletale factor is, of wordt verondersteld te zijn. In zijn geval echter kwamen uit alle dertien gelegde eieren dominant witte vliegvlugge jongen die goed opgroeiden!

Het bleek dat de mutanten twee mannetjes en twee vrouwtjes waren, wat automatisch uitsluit dat het om een geslachtsgebonden mutatie gaat. [1] Om na te gaan wat de wijze van vererving ei-

genlijk is, werden tot 2016 verschillende paren voor de fok opgezet. Deze paringen leverden de volgende fenotypische jonge vogels op:

1,0 Onyx/perla x 0,1 Perla = Zwart, Onyx, Perla

1,0 Onyx/perla x 0,1 Zwart/perla = Perla

1,0 Perla x 0,1 Onyx/perla = Zwart, Onyx

1,0 Onyx/perla x 0,1 Onyx/perla = Onyx, Perla

1,0 Perla x 0,1 Zwart = Zwart

1,0 Perla x 0,1 Perla = Perla

Nestjongen van de zwart perla mutatie hebben blauwe ogen en een lichte huid

In totaal werden 33 jonge vogels geboren, waarvan er fenotypisch 16 als perla, 9 als zwart en 8 als onyx konden worden geklasseerd. [4]

Tenslotte werd een mannetje in bruin rood mozaïek gekoppeld aan een vrouwtje in zwart perla. Dit resulteerde in een bruine pop split perla, die de basis zou moeten vormen voor het overbrengen van de perla mutatie naar de vier klassieke melanine kleuren.

In het kweekseizoen 2017 zijn in de 58 gefokte zwart perla's enkele donkerder exemplaren verschenen, die "perla type 2" worden genoemd. Perla type 2 vertoont een meer uitgesproken kleuring. Dienovereenkomstig zijn er momenteel twee kleurvarianten:

Perla type 1, met een lichtere melanisatie (voor het eerst verschenen in 2015) en perla type 2, met een donkerder melanisatie (voor het eerst verschenen in 2017).

Momenteel is alleen bekend dat er geen tussenproducten zijn tussen perla type 1 en perla type 2. Perla type 1 kan dus perla type 2 reproduceren. [3]

Beschrijving van het fenotype

Bij vogels met de perla-kenmerken is het patroon en de oppervlakte melanine zo drastisch verminderd dat alleen een algemene lichte parelgrijze kleur zichtbaar is. Alleen de uiteinden van de handvleugelpennen en de staartveren hebben nog donkere melanine, die zo zwart mogelijk moet zijn. Bruin melanine (phaeomelanine) mag niet zichtbaar zijn.

Een ander kenmerk is de melaninekleuring rond de snavel, als een masker, maar niet bepaald door seksueel dimorfisme, zoals bijvoorbeeld bij mozaïekkanaries. De hoorndelen kunnen zeker als zwart worden omschreven, hoewel ze niet zo zwart zijn als bij de klassieke zwarte vogels.

De nestjongen hebben blauwe ogen, maar die worden donkerder naarmate de jonge vogels ouder worden. Dit betekent dat op volwassen leeftijd de ogen

zwart lijken. Het onderkleed is lichtgrijs. Volgens C. M. Nobili zouden de melaninen alleen aan de onderzijde van de dekveren zijn ingebed, vergelijkbaar met wat bekend is van opaal.

Vóór de eerste jeugdruï ontwikkelen de jonge vogels melanine aan de uiteinden van de arm-, vleugel- en handdekveren en de duimveren. Na de jeugdruï groeien de vleugel- en armdekveren terug zonder donkere uiteinden en zijn dan effen parelgrijs. Aangezien de duimvleugelpennen en de zes buitenste handdekveren gewoonlijk niet worden vervangen in het eerste jaar, behouden zij hun donkere uiteinden. Na de eerste volledige rui zijn alle donkere veerpunten verdwenen en vervangen door een uniform licht parelgrijs. Alleen de voorkant van het hoofd blijft iets donkerder. Dit verschijnsel kan ook worden waargenomen wanneer jonge vogels vóór de eerste jeugdruï veren met melanine-

punten verliezen, omdat deze dan weer aangroeien zonder deze donkere melaninevlekken. [4]

Overerving van de Perla eigenschap

Omdat de nieuwe Perla mutatie aanvankelijk nauw verwant was met de Onyx eigenschap (en klassiek zwart), werden twee mogelijke genetische oorzaken vermoed:

1. perla is een andere mutatie (meervoudig allel) van de opaal onyx factor en ligt dus op dezelfde gen locus;
2. Perla is een op zichzelf staande nieuwe mutatie, onafhankelijk van eerdere mutaties. [2]

Na de kweekseizoenen 2016 en 2017 kon C. M. Nobili echter bewijzen dat "Nero Perla" een echte mutatie is met een autosomaal recessieve vererving. De Italiaanse fokkers houden hiervoor een gen verantwoordelijk, dat zich naar analogie van zoogdieren gedraagt. Daar

1. Non-Perla x Perla ($c^+ c^+ \times c^h c^h$)

	$c^h c^h$ Perla		
$c^+ c^+$ Non-Perla	$c^+ c^h$	100 %	Non-Perla / perla

2. Non-Perla / perla x Non-Perla / perla ($c^+ c^h \times c^+ c^h$)

	$c^+ c^h$ Non-Perla / perla		
$c^+ c^h$ Non-Perla / perla	$c^+ c^+$	25 %	Non-Perla
	$c^+ c^h$	50 %	Non-Perla / perla
	$c^h c^h$	25 %	Perla

3. Non-Perla / perla x Non-Perla ($c^+ c^h \times c^+ c^+$)

	$c^+ c^+$ Non-Perla		
$c^+ c^h$ Non-Perla / perla	$c^+ c^+$	50 %	Non-Perla
	$c^+ c^h$	50 %	Non-Perla / perla

4. Non-Perla / perla x Perla ($c^+ c^h \times c^h c^h$)

	$c^h c^h$ Perla		
$c^+ c^h$ Non-Perla / perla	$c^+ c^h$	50 %	Non-Perla / perla
	$c^h c^h$	50 %	Perla

Type 2 zwart perla

Zwart perla rood mozaïek type 1

wordt het het "Himalaya" gen genoemd (ook Chinchilla, Point of Siamees gen). In Italië wordt daarom de genbenaming ch (afgeleid van Himalaya) gebruikt. Dit resulteert in de volgende paringsmogelijkheden (zie schema vorige pagina).

Zwart perla's met witte lipochroomkleur type 1; na het verlies van de staartveren komen deze terug zonder de donkere uiteinden

Er moeten meer feiten en ervaring worden verzameld over het genetisch gedrag van de Nero-Perla mutatie, met name over de nieuwe perla type 2.

Mogelijke oorzaken van de mutatie

Het is heel goed mogelijk dat de unieke pigmentatie van de "Nero Perla" te wijten is aan acromelanisme (koud zwart worden).

Koud zwart worden komt voor bij sommige tamme rassen (bijvoorbeeld bij Point katten, Russische konijnen, Engels park vee). Bij hen worden alleen de koelere delen van het lichaam (extremiteten, staart, oren en neus) donker, terwijl de vacht in de buurt van de warmere lichaamskern lichter blijft. De donkerder gekleurde delen van het lichaam worden gewoonlijk de "punt" genoemd. Acromelanisme is een vorm van albinisme met een temperatuurgevoelige restactiviteit van tyrosinase (enzym voor de synthese van melanine), die zelfs bij normale lichaamstemperatuur niet volledig functioneert. Deze mutatie wordt geclassificeerd als oculocutaan albinisme type 1 (tyrosinase-positief albinisme OCA 1 B). Een gemeenschappelijk

kenmerk van dieren die aan koudbloedigheid lijden, zijn hun blauwe ogen bij de geboorte, die echter in de loop van de lichamelijke ontwikkeling donkerder kunnen worden.

Evenals bij zoogdieren wordt melanine bij acromelanistische vogels hoofdzakelijk afgezet op de lichaamsdelen die verder van de warme lichaamskern verwijderd zijn – dat wil zeggen op de kop en de snavel, op de poten, de tenen en de klauwen, en op de uiteinden van de vleugels (arm-, hand- en staartpennen).

Aangezien de melaninesynthese bij deze mutatie ook afhankelijk is van de omgevingstemperatuur en niet alleen van de lichaamstemperatuur, kan tijdens koelere perioden tijdens de rui – of wanneer in die periode verloren veren worden vervangen – ook elders wat melanine worden aangemaakt. Bij de Nero Perla zijn al deze kenmerken, inclusief de blauwe ogen na het uitkomen, ook van toepassing. Het is daarom meer dan waarschijnlijk dat de Nero Perla mutatie te wijten is aan acromelanisme. [5, 6]

Momenteel worden bijna uitsluitend foto's van Nero Perla met witte lipochroomkleur gepubliceerd. Van nature hebben deze vogels een uniform parelgrijs verenkleed en de donkere veerpunten steken daar schril bij af. Indien deze nieuwe mutatie zich verder verspreidt in de kleurkanariefokkerij, valt te verwachten dat deze mutatie ook gecombineerd zal worden met andere melanine- en lipochroomkleuren. Een overdracht van de mutatie wordt reeds beproefd en wij zullen in de komende jaren reeds parels in de vier klassieke melaninekleuren zien (bruin perla, agaat perla, isabel perla). De zwart perla in geel en rood mozaïek ziet er gelijkaardig contrasterend uit. Maar gele en rode vogels met zwarte veeruiteinden zijn ook gemakkelijk voor te stellen qua kleur.

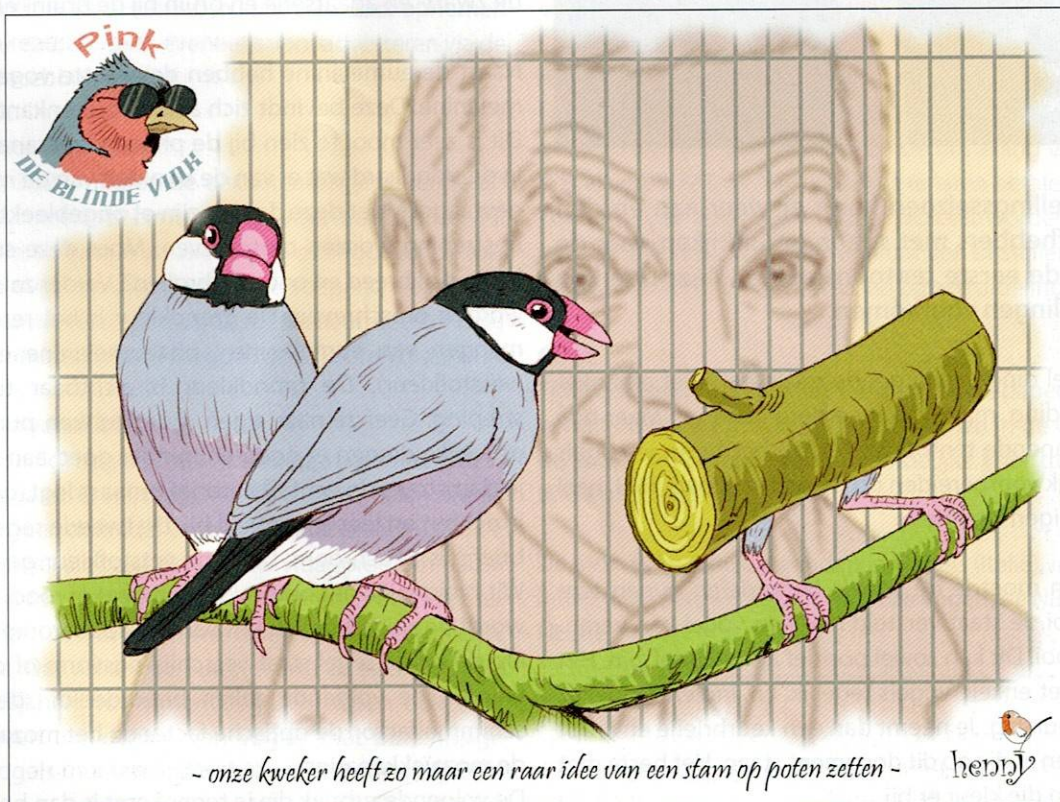

Momenteel is de mutatie nog niet erkend door de C.O.M., maar de technische commissie (CTN) van de Italiaanse kwekersvereniging F.O.I. heeft een standaardbeschrijving opgesteld en deze vogels op nationaal niveau erkend.

Overblijvende witgrondige zwart perla type 1; na de eerste volledige rui verdwijnen de donkere uiteinden van het grote verenkleed

Gianmaria Bertarini voor de toestemming om hun foto's te gebruiken en aan Gianmaria Bertarini voor het toezenden van zijn documenten en verslagen.

Hartelijk dank aan Carlo Maria Nobili en

Kleurkanaries selecteren voor de tentoonstelling

Zwartopaal wit
©A.v.Mingeroot

Het tentoonstellingsseizoen komt er weer aan en dan zullen veel liefhebbers met spanning uitkijken naar de resultaten op de eerste tentoonstelling. Maar hoe kan men teleurstellingen voorkómen.

Zoals met veel dingen zijn goede resultaten niet afhankelijk van één ding, maar van meerdere factoren. Maar hoe kan je, als beginnende tentoonsteller, nu het beste je vogels zo goed mogelijk voorbereiden op de eerste show? Wel, heel simpel, keur je eigen kanaries!

Om te beginnen moet je de vogels beoordelen in een tentoonstellingskooi. Je staat verstoeld hoe een vogel kan veranderen in deze kooi. Dit kan zowel positief als negatief zijn. Het beste werk je met enkele vogels tegelijk. En, indien mogelijk, kleurslag per kleurslag. Je neemt dan een keurbriefje en loopt dan alle rubrieken af die op dit document staan. Het beste met de standaard van die kleur er bij.

Bovenaan het keurbriefje zie je vier beoordelingsschalen. De eerste is voor de witte, de tweede voor de vetstof rood en geel, de derde voor de gemelaniseerde met witte grondkleur en de vierde en laatste is voor de gemelaniseerde kanaries met rood of geel lipochroom. Bij kleurkanaries zijn in totaal 55 punten te verdienen op de rubrieken melanine, lipochroom en verschijningsvorm. Afhankelijk van de puntenschaal zullen deze per rubriek variëren. Het hoeft dus niet veel betoog dat dit de belangrijkste punten in de totaalbeoordeling van de vogel zijn. Het beste neem je de standaard erbij en lees je enkele keren de beschrijving van de kleurslag. Keuren is voor een groot deel ook vergelijken. Heb je meerdere vogels van dezelfde kleurslag, dan wordt het iets gemakkelijker. Lees regel per regel door en kijk welke vogel het meest aan de standaard voldoet. Wees kritisch voor je eigen vogels, maar realiseer je ook dat haast geen enkele vogel aan de standaard zal voldoen en tracht ze punten te geven. De bovenste is melanine. De meeste gemelaniseerde vogels hebben twee soorten melanine. Het eumelanine vind je hoofdzakelijk terug als bestreping en als kleur in de hoorndelen (poten, nagels en bek) en is zwart bij vogels uit de zwart- en agaatserie en bruin bij de bruin- en isabelserie.

Naast de eumelanine hebben de meeste vogels ook phaeomelanine. Deze bevindt zich aan de buitenkant van de veren. Dit is zeer mooi te zien bij de phaeo kleurkanarie. Lees goed in de standaard wat er van de kwaliteit van de melanine wordt gevraagd. Moet deze donker zijn of opgebleekt? Verder zal de bestreping worden omschreven. Moet deze smal en onderbroken of breed en ononderbroken? Verder zal de grondkleur worden omschreven. De grondkleur is het resultaat van het mengen van eumelanine, phaeomelanine en lipochroom (vetstofkleur). De grondkleur is zichtbaar tussen de bestreping. Geef ze naar eigen goeddunken punten en schrijf op welke dingen er goed en minder goed aan zijn. Wanneer je dan straks de echte keurbrief ernaast legt, geeft dit goede inzichten en leer je erg veel bij. De tweede regel op het keurbriefje is lipochroom. Dit is de vetstofkleur geel, rood of wit. Wit is eigenlijk het ontbreken van geel of rood. Op deze regel wordt de zuiverheid en tint van het lipochroom beoordeeld. Op de derde regel staat verschijningsvorm of categorie. Hier worden de volgende zaken beoordeeld: de intensief- of schimmelfactor, de optische factor en het mozaïekpatroon bij de mozaïekkanaries.

De volgende rubriek die je tegenkomt is dan bevedering. Hier

worden zaken bekeken als: lengte van bevedering, beschadigingen (gebroken pennen of ontbrekende veren) en het goed sluiten van de bevedering.

Daarna komt de rubriek grootte en vorm. Dit is ook een erg belangrijke rubriek. Een vogel moet de juiste grootte hebben, circa 14.5 cm en de vorm moet goed zijn.

De kop moet in verhouding zijn met de rest van het lichaam en mag niet te plat zijn. Het oog moet mooi centraal staan en de snavel moet in verhouding zijn met de kop. De vogel moet een brede borst hebben en de nek moet licht gevuld zijn. Is een vogel te smal, dan zal hij snel de vleugels kruisen. Ook opletten met vogels die snel last hebben van vetzucht. Een te vette borst doet afbreuk aan het totaalbeeld van de vogel. Ook te magere vogels vertonen snel fouten zoals een scherpe borst. Hou er rekening mee dat niet alle kanaries gelijk reageren. De ene stam vogels wordt snel te vet terwijl andere vogels, die hetzelfde te eten krijgen, mager blijven. Hierna komt ook nog een, door velen onderschatte rubriek: houding. Een vogel moet levendig zijn, maar niet bang of agressief. Een vogel moet fier zijn en zich goed voelen. Een echte kampioensvogel vraagt als het ware om de punten. Hij toont zich steeds van zijn beste zijde. Een vogel die bang is, krimpt in elkaar en kruipt weg of blijft op de bodem. Een schichtige vogel zal snel zijn bevedering beschadigen wat dan nog eens een extra bestraffing kan opleveren in de rubriek bevedering. Als laatste rubriek op de keurbrief staat conditie of algemene indruk. Hier worden alle punten bestraft die hierboven niet onder te brengen waren. Ik denk hierbij aan zaken als te lange nagels, schubben op de poten, geschubde bek, te lange bovensnavel, vuile aars, vuile poten. Ik zeg dikwijls dat je op deze rubriek meer de liefhebber beoordeelt dan de vogel.

Veruit het merendeel van deze tekortkomingen zijn door een

Bruinpastel geelivoor schimmel
©A.v.Mingeroot

goede verzorging en inspectie van de vogel te verhelpen. Dus wanneer je in deze rubriek punten verliest, heb je het eigenlijk aan jezelf te danken.

Wanneer je op bovenstaande manier je vogels bekijkt voordat ze naar de tentoonstelling gaan, zul je niet enkel erg veel bijleren van je eigen vogels, maar zorg je er voor dat je beste vogels op de wedstrijd te zien zullen zijn en is de kans op de kampioenstitel het grootst.

Keurlijst Kleurkanaries 2020				Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers																																																																									
Serie ☐ Zwart ☐ Bruin ☐ Agaat ☐ Isabel ☐ Opmerkingen:		Melanines ☐ Normaal ☐ Pastel ☐ Geelvleugel ☐ Opaal ☐ Phaeo ☐ Satinet ☐ Topwas ☐ Isabel ☐ Euro ☐ Oryx ☐ Kobalt ☐ Jaspier ☐ Blauw		Categorie ☐ Intensief ☐ Schimmel ☐ Mosaiek ☐ Type 2 ☐ Type 1		Lipochroom ☐ Geel ☐ Rood ☐ Wit dom ☐ Wit ☐ Geelivoor ☐ Roodivoor		Factoren ☐ Albino ☐ Lutino ☐ Rubino ☐ Witvleugel ☐ Grucum																																																																					
Opmerkingen:				Inzender:																																																																									
Keurmeester:				Prijs:																																																																									
Datum:				<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>Ringnr.</th> <th>Ringnr.</th> <th>Ringnr.</th> <th>Ringnr.</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Kop</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Kop</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Kop</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Kop</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					Ringnr.	Ringnr.	Ringnr.	Ringnr.	Kop					Kop					Kop					Kop																																																	
	Ringnr.	Ringnr.	Ringnr.	Ringnr.																																																																									
Kop																																																																													
Kop																																																																													
Kop																																																																													
Kop																																																																													
<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>Lipochroom wit</th> <th>Lipochroom rood</th> <th>Lipochroom geel</th> <th>Lipochroom blauw</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Melanine</td> <td>30</td> <td>30</td> <td>30</td> <td>30</td> </tr> <tr> <td>Caligata / Type</td> <td>30</td> <td>30</td> <td>30</td> <td>30</td> </tr> <tr> <td>Lipochroom</td> <td>55</td> <td>25</td> <td>25</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>Bevedering</td> <td>15</td> <td>15</td> <td>15</td> <td>15</td> </tr> <tr> <td>Vorm / Grootte</td> <td>15</td> <td>15</td> <td>15</td> <td>15</td> </tr> <tr> <td>Houding</td> <td>10</td> <td>10</td> <td>10</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>Conditie</td> <td>5</td> <td>5</td> <td>5</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>Totaal</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					Lipochroom wit	Lipochroom rood	Lipochroom geel	Lipochroom blauw	Melanine	30	30	30	30	Caligata / Type	30	30	30	30	Lipochroom	55	25	25	10	Bevedering	15	15	15	15	Vorm / Grootte	15	15	15	15	Houding	10	10	10	10	Conditie	5	5	5	5	Totaal					<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>Ringnr.</th> <th>Ringnr.</th> <th>Ringnr.</th> <th>Ringnr.</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Kop</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Kop</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Kop</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Kop</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					Ringnr.	Ringnr.	Ringnr.	Ringnr.	Kop					Kop					Kop					Kop				
	Lipochroom wit	Lipochroom rood	Lipochroom geel	Lipochroom blauw																																																																									
Melanine	30	30	30	30																																																																									
Caligata / Type	30	30	30	30																																																																									
Lipochroom	55	25	25	10																																																																									
Bevedering	15	15	15	15																																																																									
Vorm / Grootte	15	15	15	15																																																																									
Houding	10	10	10	10																																																																									
Conditie	5	5	5	5																																																																									
Totaal																																																																													
	Ringnr.	Ringnr.	Ringnr.	Ringnr.																																																																									
Kop																																																																													
Kop																																																																													
Kop																																																																													
Kop																																																																													
Keurmeester:				Totaal 2-4 vogels																																																																									
Datum:				Eenheidspunten																																																																									
Datum:				Totaal stel - stam																																																																									

Karl Reich & Hans Duncker, pioniers in het onderzoek naar vererving bij siervogels

Een terugblik op honderd jaar denken en schrijven over kanariezangvererving

J. Plokker

Deel 4 – Het primaat van de erfelijkheid

In de vorige afleveringen stonden we stil bij het experiment van Karl Reich om zijn kanaries als nachtegalen te laten zingen. Binnen vier generaties waren zijn Seifertse harzerrollers getransformeerd tot nachtegaalzangers en was in hun lied nauwelijks nog een spoor te bekennen van de oorspronkelijke harzertieren. Hans Duncker verklaarde in 1922 Reich's succes met de op de wetten van Mendel gebaseerde these dat hij steeds doelgericht had geselecteerd op het wetenschappelijk aantoonbaar erfelijk vermogen tot imiteren van kanaries, gecombineerd met een uitgekiende voorzang.

Roelof Houwink Hzn.

De erkenning van Gregor Mendel's baanbrekend erfelijkheidsonderzoek ca. 1900 was het vertrekpunt voor een groeiende belangstelling voor genetica. Niet alleen in diverse takken van wetenschap, maar ook amateur genetici in de vogelwereld, stortten zich, met de wetten van Mendel als leidraad, op het proefondervindelijk ontdekken en verklaren van zichtbare erfelijke eigenschappen. In Nederland was één van hen Roelof Houwink Hzn. In 1924 publiceerde Houwink het boekje 'Kanarieteelt, wat ieder fokker

van de stelselmatige teelt moet weten'.

Bij de publicatie van zijn boekje 'Kanarieteelt' was Roelof Houwink een gevestigde naam in de kippenwereld. Zijn kennis over vererving van eigenschappen bij pluimvee bracht hij ook in de praktijk met het kweken van kanaries. In dit verband ging Houwink naar Bremen om Karl Reich te ontmoeten. Hij kende hem dus persoonlijk. 'Kanarieteelt' is niet alleen een belangrijk boekje omdat Houwink voor het eerst in Nederland de praktische toepasbaarheid van de wetten van Mendel op het kweken van kleurkanaries beschrijft, maar ook is hij in het Nederlandse taalgebied de eerste die in de context van Mendel's erfelijkheidsleer uitspraken doet over de vererving van gecultiveerde kanariezang.

Wetenschappelijk aantoonbaar bewijs

Als een relatieve buitenstaander beschouwde Houwink de zangkanariereeld met een kritische blik. 'Is de wijze waarop een zangkanarie de afzonderlijke toeren zingt een onafhankelijk van elkaar overerfbare eigenschap?' was in Houwink's beleving een nog onbeantwoorde vraag, omdat daarnaar geen enkel wetenschappelijk verantwoord onderzoek was gedaan. Wat wel overerfbaar was, dat had Hans Duncker aangetoond, was het talent om specifieke voorzang te imiteren. Houwink komt daarom tot een uiterst magere constatering: Wat betreft

Cover 4e druk uit 1962 van Martin Weylings 'Het boek voor de zangkanarietweker'

de erfelijkheid van zangeigenschappen heeft de praktijk ons nog geen oplossing van enige betekenis aan de hand gedaan; 'Wij staan om zo te zeggen nog voor een onbeschreven bladzijde bij de teelt van zangkanaries'.

Wat Roelof Houwink ook uit Bremen meenam was de noodzaak van wetenschappelijk onderzoek. Theorie moest aan de praktijk gekoppeld worden en vice versa. Hij had gezien dat Reich's vogelverblijf in Bremen een 'laboratorium' was, waar met allerlei proefparingen empirisch werd

bewezen hoe de vererving van bepaalde eigenschappen in elkaar stak. Wilde men meer te weten komen over hoe de zangvererving functioneerde dan was dat onmogelijk zonder praktijkproeven, althans zo dacht Houwink. Hij stelde dan ook voor om in samenwerking met kwekers, doelgericht onderzoek te doen op welke manier kanariezing van de ene op de andere generatie overgaat. Van Houwink's revolutionaire onderzoeksplan is niets terecht gekomen, helaas.

Twee benen

Was Houwink er helemaal nog niet zo zeker van dat individuele zangtoeren afzonderlijke overerfbare factoren waren, minder twijfels had hij over de erfelijkheid van zangrichtingen. In navolging van Ludwig Tretter adviseerde ook hij kwekers, bijvoorbeeld, jongen uit een kloekstam een prima kloekvogel als voorzanger te geven, want dan kan hij 'de minder muzikale vogels leiding geven en deze beter leren zingen. De beste vogels zullen het vanzelf doen; want hun zang is erfelijk'. Houwink stond dus met zijn benen in twee verschillende werelden: met één been in die van de kritische wetenschap en met het andere in die van de traditionele, op de kweekpraktijk en het lamarckisme gebaseerde, onbewezen veronderstellingen.

De betekenis van Roelof Houwink Hzn. is dat hij de erfelijkheidsleer van Gregor Mendel, gecombineerd met een wetenschappelijk kritische houding, in de Nederlandse zangkanarietweek introduceerde, maar hij liet na alle consequenties hiervan te onderkennen. Dit betekende dat ook na het verschijnen van 'Kanarieteelt' de, onder meer door Ludwig Tretter verkondigde en in toenmalig Duitsland algemeen geaccepteerde, veronderstelling over de overerfbare zangrichtingen in Nederland bleef bestaan, zoals in de denkwereld van Martin Weyling.

Martin Weyling

Het in 1948 uitgegeven, door Martin Weyling geschreven 'Het Boek voor de Zangkanarietweker', is voor Nederlandse zangkanarietwekers onmiskenbaar de belangrijkste en meest invloedrijke publicatie van de 20e eeuw geweest. Het boek

beleefde in 1962 nog een vierde druk. Martin Weyling citeerde Roelof Houwink en diens conclusie dat 'de praktijk ons over de erfelijkheid van zangeigenschappen nog geen oplossing aan de hand heeft gedaan'. Weyling reageerde hierop met 'Ik ben er echter van overtuigd, dat wat de hoofdzaak betreft, thans het vraagstuk wel is opgelost'. Weyling's 'oplossing' was niet, zoals Houwink had bepleit, een wetenschappelijk verantwoord, in de praktijk met zangkanaries bewezen betrouwbaar, verervingsmodel, maar een op de erfelijkheid bij kleurkanaries gebaseerde theoretische veronderstelling.

Pijlers en bouwstenen

Martin Weyling's model van zangvererving rust op twee theoretische pijlers: de erfelijkheidswetten van Gregor Mendel en de visie van Dr. G.M. van der Plank over de erfelijkheid van kanariezing in het algemeen. Van der Plank's uitspraken werden door Weyling 'creatief' geïnterpreteerd en daarmee voor hem toepasbaar op gecultiveerde kanariezing.

De bouwstenen van Weyling's model zijn de begrippen zangintellect en orgaanbouw, de syrinx. Met zangintellect bedoelde Weyling, als ik hem goed begrijp, de intrinsieke mogelijkheid, de gave, waarover een vogel beschikt om een bepaalde toer te kunnen zingen. Hoe de vogel de toer uiteindelijk zal zingen wordt bepaald door de bouw van de syrinx. Een harzer die een heel mooie holrol zingt bezit dus zowel het intellect om een mooie holrol te kunnen zingen als een zangorgaan om dit ook te kunnen laten horen. Weyling beweert de mogelijke zangcapaciteiten van jonge mannen uit bepaalde kweekkoppels te kunnen 'voorspellen' door de aan een bepaalde toer gebonden bouwstenen 'intellect' en 'orgaan' in een Mendeliaans, op de kleurkanarieteelt gebaseerd, verervingsschema te plakken. Oftewel, door kweekvogels met een, waargenomen of verondersteld, intellect en zangorgaan voor een bepaalde toer, cq. toeren, aan elkaar te koppelen kunnen door zangkanarietwekers beoogde doelen, via vererving, worden bereikt. De ondertitel van Weyling's boek luidt dan ook niet voor niets: 'Handleiding voor het

kweken van prima Zangkanariestammen'.

Ludwig Tretter 2.0

In het 'Slot' zet Martin Weyling zijn conclusies over zangvererving het duidelijkst op een rijtje. Een sleutelzin in dit hoofdstuk is, mijns inziens: 'Wat erfelijkheid bij kanariezing betreft heb ik slechts datgene in uitzicht gesteld wat verantwoord kan worden en wel erfelijkheid van orgaanbouw. Wat insluit erfelijkheid van zangrichting'. Weyling's gedachtegoed sluit volkomen aan op dat wat Ludwig Tretter in zijn in 1914 uitgegeven 'Lehrbuch' had verkondigd. Tretter veronderstelde dat we de variatie van zangrichtingen in het harzerlied konden verklaren met verschillen in de bouw van de syrinx. Op basis van de kweekpraktijk veronderstelde Tretter dat de orgaanbouw erfelijk werd doorgegeven en daarom een zangrichting ook erfelijk was. Hoewel nog steeds niet wetenschappelijk aangetoond beweerde Weyling dertig jaar later precies hetzelfde. Weyling ging echter een stap verder door deze veronderstelling in een Mendeliaans verervingsmodel te verwerken.

Hans Duncker's baanbrekende publicatie over Karl Reich's nachtegaalzangers uit 1922 was Martin Weyling kennelijk onbekend. In zijn referentiekader zat immers niet de these van Duncker dat zangveredeling mogelijk was door gebruik te maken van het aangeboren imitatietalent van kanaries. In Weyling's advies voor 'Het kweken van prima Zangkanariestammen' werd bovendien geen rekening gehouden met het zangmilieu waarin de jonge kanariemannen opgroeien.

Weyling construeerde dus een theoretisch model voor de veredeling van gecultiveerde kanariezing op basis van kennis over vererving van uiterlijke kenmerken bij kleurkanaries en begin 20e eeuwse aannames over vererving van kanariezing, zonder gebruik te maken van de betekenisvolle publicatie van dr. Hans Duncker en door een empirisch aange-toonde erfelijke zangkanarie-eigenschap volledig buiten beschouwing te laten. Desondanks beïnvloedde Weyling het denken over zangvererving in Nederland ingrijpend.

In de keuken van... 'World of Birds Foundation' te Erica

In het Drentse Erica ligt het grootste vogelopvangcentrum van Nederland,
'World of Birds Foundation.'

© H. Branje

Het grootste vogelopvangcentrum van Nederland is gehuisvest in een kassencomplex in het Drentse plaatsje Erica. In totaal worden er zo'n 1900 vogels opgevangen, waarvan ongeveer de helft papegaaiachtigen. Het kassencomplex is inmiddels helemaal vol 'gebouwd' met zo'n 250 voliëres en 125 kleinere en grotere kooien. Deze worden bewoond door meer dan tweehonderd verschillende soorten vogels, met name papegaaiachtigen. Doelstellingen van de Stichting: educatie, behoud en research van met name papegaaiachtigen.

Het begin

Directeur van de stichting, Michel van der Plas, had in 1994 al zo'n tien jaar papegaaien, toen hij vanuit de regio Vinkeveen naar Nieuw Weerdinge in Drenthe verhuisd was. Hij wilde vóór z'n huwelijk met Bonny Talsma een huis met een grote tuin om vogels te kunnen houden. Omdat iets dergelijks rond Vinkeveen niet te betalen was en in Drenthe wél, verhuisde de familie v.d.Plas. In de buurt was al gauw bekend dat er iemand was komen wonen die allerlei soorten papegaaien hield. De eerste papegaaien (meestal 'afdankertjes') werden aangeboden, daarna steeds meer, het bekende lopende vuurtje. Op een gegeven moment werd het te gortig en werd er besloten om een en ander 'professioneler' aan te pakken en werd een Stichting in het leven geroepen.

In 2002 verhuisde het opvangcentrum naar de Hortus van Haren waar men Michel met z'n vogels graag zag komen. Weer zo'n acht jaar later deed zich de gelegenheid voor om in Erica (bij Emmen) een

kassencomplex met woonhuis over te nemen van een plantenkweker. Een kassencomplex met een oppervlakte van ruim 7000m². Dat was toen héél veel, maar inmiddels zijn alle kassen al bijna vol met voliëres, kooien en vogels!!

Vandaag de dag is de stichting 'World of Birds Foundation' uitgegroeid tot een volwassen organisatie met acht personen die er fulltime/parttime werken. De Stichting heeft een vierkoppig bestuur met Michel als voorzitter. Verder zo'n 35 vrijwilligers en 15 stagiaires. De stagiaires zijn afkomstig uit heel Nederland, onder andere uit Emmen, Groningen, Zwolle, Barneveld en Apeldoorn. Momenteel loopt er een Zwitser stage en af en toe ook Belgen. Een dierenarts, Gijs Lips uit Emmen, zorgt er voor dat de gezondheid van het vogelbestand gewaarborgd blijft. De dierenarts controleert de vogels tijdens de quarantaine, verzorgt de benodigde tests, verricht operaties en dergelijke en houdt supervisie over de totale gezondheidsstatus. Doorgaans bezoekt de dierenarts, afhankelijk van wat er nodig is, ongeveer elke twee weken de Stichting.

Protocol opvang

De World of Birds Foundation vangt vogels op die afgestaan worden door particulieren; neemt vogels over van dierenentuinen, neemt vogels in pension en behandelt vogels met gedragsstoornissen.

Een vogel die wordt afgestaan ter 'adoptie' komt eerst terecht in de quarantaineruimte. Bij overdracht van de vogel doet de eigenaar afstand en garandeert de Stichting dat de vogel niet verkocht zal worden en

Michel bij z'n kraagpapegaaien

eigendom van de stichting blijft. Sommige (de minderheid) eigenaren staan toe dat een vogel eventueel herplaatst mag worden. Vaak zijn de aangeboden vogels afkomstig van particulieren die de vogel niet meer kunnen houden (ziekte, ouderdom, overlijden). De nieuwe vogel verblijft minimaal vier weken in quarantaine, ook wanneer hij 'uit de huiskamer' afkomstig is. Vogels uit dierenentuinen of kwekersbestanden blijven zo'n zes weken in quarantaine omdat er in die gevallen wat meer kans bestaat op een eventuele verborgen aandoening. Afhankelijk van de soort vogel, de leeftijd en het verleden van een vogel wordt er onderzocht op mogelijke virusinfecties, bacteriële infecties, parasieten. Tot nu toe heeft men slechts zelden vogels in huis gehaald met vervelende virusinfecties (zoals snavel- en veerrot, polyoma).

'n Paar keer heeft men papegaaiachtigen met een psittacosebesmetting gehad. Dergelijke vogels zijn heel goed te behandelen met een antibioticumkuur. Psittacose is een ziekte die van vogel op mens kan worden overgebracht. In Erica zijn in de loop der jaren ook ooit medewerkers besmet. Maar vogelliefhebber, denk er aan: krijg jij of een familielid ooit problemen met de luchtwegen die maar niet willen overgaan en eerder verergeren, aarzel dan niet om de huisarts te vragen serieus te onderzoeken of je misschien psittacose hebt. Helaas zijn hier nog erg veel artsen niet bekend mee. Psittacose is heel goed te genezen met een antibioticum. Overigens zijn het meestal niet de papegaaien of amazones die besmet zijn, maar veeleer een grasparkietje of een valkparkiet!

Ná de quarantaine, waarbij de vogels het liefst gehuisvest blijven in hun eigen kooi, verhuizen ze met hun kooi naar het kassencomplex. Gaat dat allemaal prima en is de vogel gewend aan 't voer en de verzorging, dan wordt hij verplaatst naar de 'wenkooi', een kleine vlucht van één bij twee meter waar hij/zij bij enkele, liefst gelijksoortige, vogels geplaatst wordt. Deze kooi wordt door de verzorgers extra in de gaten gehouden: hoe reageren de vogels op elkaar; passen ze in de groep; wennen ze aan andere vogels; eten ze goed, etc. Tenslotte worden de vogels na enkele maanden overgeplaatst naar een grote vlucht met soortgenoten waar ze hun verdere leventje slijten.

De huisvesting

Alle vogels zijn gehuisvest binnen het kassencomplex van 60 x 120 meter, enkele ganzen, eendjes en nandoes uitgezonderd. Onder het glazen dak van de kassen zijn zonneschermen aangebracht; deze houden enerzijds warmte buiten (meer dan 50% van de UV-straling wordt weerkaatst) en anderzijds warmte binnen ('s nachts). In de zomer kan het in de kassen tot zo'n 36 graden Celsius warm worden (zonder scherm wordt het er tien graden warmer!). De schermen kunnen open en dicht. Voor de nodige ventilatie kunnen de talloze ramen in het dak geopend worden. De combinatie van schermen en

Geelteugelamazone (*Amazona xantholara*)

ramen zorgt voor een behaaglijk klimaat voor de vogels. Dat de schermen goed warmte binnen houden blijkt wanneer ze in herfst of winter geopend worden; dan gaat de temperatuur in de kas meteen enkele graden omlaag. De vogels zitten er veilig afgeschermd voor roofdieren als katten, marters en roofvogels.

De huisvesting bestaat uit kleinere en grotere aluminium voliëres en kooien. Richtlijn is een minimumafmeting van 2 x 4 x 2,5 meter; alleen enkele koppels kleinere parkieten moeten het doen met kleinere voliëres van 1 x 2 x 2 meter. Opvallend is dat er in alle vogelverblijven speeltjes en ander afleidingsmateriaal voor de vogels

te vinden is. Het ziet er in de kas netjes verzorgd uit: goed onderhouden voliëres, een aangeharkte bodem en vaak struiken of bomen tussen de voliëres en looppaden gemaakt van klinkers.

Voeding

'Er gaan meer vogels te gronde aan te veel voer dan aan te weinig voer', aldus Michel van de Plas.

Meer dan de helft van de vogels die bij de 'World of birds' wordt aangeboden heeft een voedingsprobleem: te veel of te eenzijdig. Ook komt dit vaak voor bij vogels die bij kwekers vandaan komen!

In de eerste plaats moet je zorgen dat je

Adoptie muur

'Sponsormuur'

Cubaanse trogon (*Priotelus temnurus*)

Roodkeelamazone (*Amazona collaris*)

Blauwvleugelkookaburra (*Dacelo leachii*)

Kijkje in de kas

Roodstaartamazone
(*Amazona brasiliensis*)

als liefhebber gevarieerd voert. Krijgt een 'zaadeter' als een kanarie of een barmsijs enkel zaden als voeding, dan ontstaat er vroeg of laat een tekort aan vitamines, mineralen als calcium en eiwitten. En dat uit zich vaak in de kwaliteit van de bevordering of in slechte kweekresultaten. De vogel heeft dus naast de zaden een mineralenmengeling nodig en extra eiwitten en vitamines.

Een rosékaketoe in de opvang was, of schoon hij nog jong was, moddervet en kaal geplukt en had enkel nog wat versleten veren. De vogel ging uiteraard meteen op dieet. Maar, het duurt minstens 'n half jaar voordat er significante verbetering van het verenpak optreedt! Een grijze roodstaart met de gezegende leeftijd van vijftig jaar kwam uit de huiskamer in magere staat, een slechte verenconditie en staar. Na zo'n twee, drie jaar zag de vogel er weer pico bello uit. Het kost dus bijzonder veel tijd voordat je een vogel weer helemaal op orde krijgt, als het je tenminste nog lukt, want dat is lang niet altijd het geval. En vaak houd je dan een vogel die half kaal blijft, de rest van z'n leven.....

Je ziet ooit vogels met afwijkende kleuren veren in hun pakje. Dat lijkt veelbelovend! Een nieuwe mutatie? Iets apart? Helaas, praktisch altijd is zo'n kleurverandering een gevolg van een tekort in de voeding..... Krijgt de vogel namelijk een gevarieerdere, gezonde voeding, dan verdwijnen de aparte kleurtjes na de volgende rui. Weg mutatie....

Weet wat je voert

De zadenmengeling die je voert moet helemaal opgegeten worden. Dan weet je wat je voert. Sommige zaden eet een bepaalde soort vogel écht niet en dan zal hij eerder verhongeren met een halve bak zaden die hij niet lust dan dat hij 'met lange tanden' ten langen leste toch zou besluiten te gaan eten... Wanneer je gaat voeren moet het voer van de dag eerder helemaal of praktisch helemaal op zijn. Dan weet je dus wat je vogel opneemt.

De voeding van de papegaaien bestaat uit zaden, fruit, noten en pellets. De pellets vormen bij 'World of Birds' de basis van de voeding van zowel de papegaaiachtigen

als van de vinkachtigen, gorzen en prachtvinken. De zaden worden met name gevoerd voor de energievoorziening (brandstof). In de kweek- en ruiperiode worden er in verhouding meer pellets gevoerd. In het vroege voorjaar wordt kiemvoer verstrekt om de vogels in broedstemming te krijgen. In de zomer wordt geen kiemvoer verstrekt omdat er dan te veel kans is op schimmelvorming in de warme kas.

De stichting heeft een mooie voerkeuken met onder andere een professionele afwasmachine. Dat is een handig apparaat want dagelijks worden alle metalen voeren waterbakjes, zo'n 600 stuks, afgewassen bij een temperatuur van 90 graden Celsius. Bij een dergelijke temperatuur worden alle bakjes bovendien ontsmet.

Voor de papegaaien zijn naast verschillende soorten pellets (verschillen in pelletgrootte en energiegehalte) een vijftal zaden/noten-mengelingen in eigen beheer ontwikkeld:

- Een relatief energiearm mengsel met witzaad, millet en veel graszaden voor de kleinere parkieten en de rosé kaketoos omdat deze anders snel vervetten.

- Een iets minder vet mengsel met iets zonnebloempitten voor amazones, Aziatische kaketoos en vergelijkbare soorten.

- Een mengeling voor grijze roodstaarten, iets vetter met onder andere cedernoten, zonnebloempitten, saffloer, paddy, boekweit en gepelde haver.

- Een speciaal mengsel voor de ara's met nog meer vet: veel zonnebloempitten, cedernoten. Daarnaast bestaande uit boekweit, gerst, dari, milo. Dari en milo zijn eigenlijk alleen geschikt voor grotere soorten omdat deze zaden doorgaans te hard zijn voor de kleinere soorten papegaaiachtigen. Tarwe wordt helemaal niet verstrekt omdat vrijwel geen vogel dat wil eten (tenzij gekiemd); helaas zit dit wel in veel commerciële papegaaienmengsels verwerkt. Vandaar dat World of Birds haar eigen mengsels heeft samengesteld.

- Een kiemzadenmengeling en verschillende zadenmengelingen voor de kleine zangvogels.

Men heeft in het verleden verschillende merken pellets uitgetest; sinds 2016 voert men naar tevredenheid pellets van een

Spaanse fabrikant, Psittacus. Deze heeft pellets voor papegaaien, maar ook voor kleinere vogelsoorten. De vogels in Erica gedijen er goed op en men is er tot op heden bijzonder tevreden over. Het bedrijf Konacorn voert deze pellets in haar assortiment.

Gedragsproblemen

Een gedeelte van de papegaaien wordt aangeboden omdat ze niet meer in huis te houden zijn: ze zijn agressief richting eigenaar of maken een hels kabaal in huis. Dergelijke vogels worden 'heropgevoed' door de eega van Michel, Bonny die gedragsdeskundige is. Dat lukt doorgaans binnen enkele weken. Waarom? Vaak reageert de eigenaar verkeerd richting het gedrag van z'n papegaai. Wanneer je aandacht schenkt aan een papegaai die schreeuwt, 'beloon' je in feite dit 'slechte' gedrag. Hetzelfde dat ook vaak bij honden (en kinderen.....) het geval is. Wanneer je slecht gedrag negeert leert de vogel/hond dat het geen zin heeft om tekeer te gaan. Slecht gedrag gaat van kwaad tot erger. Is een vogel door Bonny heropgevoed, dan wil de eigenaar de vogel meestal graag weer terug. Naast dat de vogel wordt heropgevoed en wordt terug gegeven, krijgt de eigenaar eerst een cursus hoe hij in de toekomst moet reageren op z'n huisgenoot om terugval te voorkomen. Heropvoeding heeft in bijna 100% van de gevallen succes! Maar..... ook een heropvoeding van de eigenaar is wezenlijk voor succes!

Een vogel wil graag aandacht, maar niet te veel! Wanneer je elke dag twee keer vijf tot tien minuten intensief met je vogel bezig bent is dit ruim voldoende. Wanneer je op die manier bezig bent kost dit de vogel veel energie; nog meer aandacht is eigenlijk al gauw te vermoeiend. En aandacht betekent niet om samen met de papegaai tv te kijken..... Het betekent daadwerkelijk met de vogel bezig zijn.

Fokken?

In principe wordt er slechts met een gedeelte van het bestand gefokt en is het niet de doelstelling om een fokcentrum te zijn voor zoveel mogelijk soorten papegaaiachtigen. Om te bepalen of en met welke vogelsoorten er getracht wordt te

Sint Helenafazantje (*Estrilda astrild*)

kweken heeft de stichting een puntensysteem ontwikkeld:

- Zeldzaamheid in avicultuur
- Zeldzaamheid in de natuur
- Uitdaging voor de kweek

Afhankelijk van het aantal behaalde punten wordt er al of geen actie ondernomen om met bepaalde soorten te gaan kweken. Overigens worden er geen mutaties gekweekt.

De Stichting draait met verschillende papegaaiensoorten mee in EEP (European Endangered species Programme) en ESB (European Stud Book) kweekprogramma's. Dat houdt in dat er op toegezien wordt dat er in avicultuur een gezond en zo onverwant mogelijk bestand vogels wordt gehouden. De EEP coördinator (een medewerker van een van de Europese dieren tuinen) houdt internationale stamboeken bij van kwetsbare vogelsoorten. Er wordt bijgehouden wie betreffende soorten houdt, wat de verwantschap is, hoe er gefokt wordt; of er overvallige vogels beschikbaar zijn etc. Deelname aan een EEP fokprogramma houdt in dat vogels worden geruild met andere deelnemers, vaak dieren tuinen of vogelparken. Eventuele nakweek wordt eerst aangeboden aan de EEP. Er mag dan geen geld voor gevraagd worden. Meestal worden er dan vogels, met gesloten beurs, geruild voor andere soorten. Vogelsoorten in Erica die onder EEP-programma's vallen zijn onder andere de groenwangamazone, Ecuador amazone, roodstaart amazone, hyacinth ara en Molukkenkaketo.

Zoals reeds gezegd wordt ook wordt mee-

gedaan aan een tweede Europees fokprogramma, het ESB; hier vallen onder andere de Johnstone lori en de Mexicaanse soldatenara onder.

Vogels die door de Stichting gefokt werden vonden inmiddels hun weg naar diverse Europese dieren tuinen: Walsrode, Chester Zoo, Praag, Pilzen, Avifauna, Beauval (F). Behalve afgestaan aan dieren tuinen worden er ook overvallige nakweekvogels verkocht aan particulieren en soms als huisdier. Dit zijn dan natuurlijk geen vogels die ter adoptie zijn afgestaan! Onderling worden onder andere vogels geruild en koppels gecompleteerd en er wordt informatie uitgewisseld over eventueel beschikbare overvallige vogels of vogels die om de een of andere reden een collectie moeten 'verlaten'.

De Stichting is géén dieren tuin en heeft dus geen dieren tuinv vergunning. Dat houdt in dat de Stichting maximaal zeven dagen geopend mag zijn voor publiek. Wel heeft de Stichting vijf keer per jaar een Open Dag voor eenieder die geïnteresseerd is.

Wat zit er zoal aan vogels?

In totaal zo'n 150 verschillende soorten papegaaiachtigen waaronder ara's (blauwgele, soldaten, groenvleugel, geelvleugel), kaketo's (Molukken, kleine geelkuif, Triton, oranje kuif, witkuif, goffini), amazones (wijnborst, blauwvoorhoofd, geelvoorhoofd, Ecuador, Natterer, cuba, blauwbaard, Müller, Guatemala, Venezuela, roodstaart), lori's (Johnstone, Blauwe bergen, Mitchell, Duivenbode's), pionus, poicephalus, Australische parkieten (rossella, roodrug, princess of Wales, bourk's, turquoise, splendid, stanley, pennant), gras parkieten in alle kleuren, grote en kleine vasapapegaaien. Buiten papegaaiachtigen worden er nog volop andere vogelsoorten gehuisvest: verschillende soorten neushoornvogels, kanaries, zebra vinken, Australische prachtvinken, wevers, uilen en roofvogels.

Voorlichting en lezingen

Voor het bondsblad van de Parkieten-sociëteit schrijft Michel momenteel een serie over in avicultuur 'bedreigde' pape-

Gras parkiet, wildvorm

gaaiachtigen. Soorten die in avicultuur dusdanig in aantal achteruit gegaan zijn dat ze dreigen te verdwijnen. Deskundig geschreven zeer uitgebreide artikelen over onder andere verschillende soorten amazones. Ook ziet Michel in de praktijk dat van veel soorten de wildkleur aan het uitsterven is ten gevolge van de enorm toegenomen kweek van mutaties. Zo zijn er van de overbekende roodvoorhoofd-kakariki's nauwelijks nog originele groene wildkleur exemplaren in avicultuur voorhanden. En dan met name 'zuivere' groene wildkleur. Die zijn straks kapitalen waard of.... helemaal verdwenen!

Verder verzorgt Michel in het 'hoogseizoen' jaarlijks zo'n twee tot drie lezingen per maand in Nederland, maar ook in België. Hij beschikt over zo'n twintig verschillende lezingen waar men uit kan kiezen. Overigens wordt het meest gekozen voor 'Succesvol kweken met papegaaien en parkieten'

Bezoek de moeite waard

In Erica zit een schitterende collectie vogels en het is zeker de moeite waard om op een van de vijf jaarlijkse Open Dagen 'n keertje naar Erica te reizen. Maar ook buiten die vijf Open Dagen is het in principe mogelijk om een afspraak te maken voor een bezoek. Misschien een idee voor een uitstapje met de vereniging.

Ralreiger

© Rik Meerema

Toch was het nog een teleurstelling. Natuurlijk weet je dat het natuur is, dat het vogels zijn, dat ze kunnen vliegen en daarvoor niet altijd op dezelfde plek blijven, maar toch! De avond ervoor had ik van alle kanten prachtige foto's voorbij zien komen op de verschillende internet-vogelfora. Witte koereigers, lopend tussen het bruinbonte vee of zelfs meerjidend op een gevlekte rug, als een tropische verrassing in een Hollandse polder, als stukjes mango in de oer Nederlandse yoghurt. De koeien hadden vlak bij het hek langs het toegangspad gestaan en de koereigers waren daardoor vlakbij geweest. Enthousiast had ik de accu van mijn camera nog even volgeladen en alles wat ik nodig dacht te hebben in de fototas gestopt. De volgende ochtend had ik alles in de auto gedaan en was naar mijn werk gereden. Het was juli, lange dagen en daardoor was er voldoende tijd om na de werkdag naar de koereigers te rijden. De teleurstelling begon al op de dijk, op een afstand van het natte gebiedje waar de koeien liepen. Van bovenaf zag ik de koeien precies aan de andere kant van het gebied lopen, daar waar geen pad naar toe gaat. Tussen het vee twee witte stipjes, die om de koeien heen liepen. Met de verrekijker was het duidelijk te zien; twee koereigers, maar voor een foto was het veel te ver. Tegen beter weten in draaide ik de parkeerplaats op om te kijken of er toch geen dieren bij het hek liepen. Het was een korte check. Die ene verpletterende foto van die koereiger op de rug van die Hollandse koe zou vandaag niet gemaakt worden.

Thuis had ik 's ochtends aangekondigd dat ik laat zou zijn. Wat te doen? Terug bij de auto checkte ik daarom maar even Waarneming.nl. Wie weet was er in de buurt nog wel iets gezien dat de moeite van het fotograferen waard zou zijn. Het valt niet mee om in een auto van je stoel te vallen, maar het scheelde niet veel. Het stond er echt! Slechts een paar kilometer verderop. Drie verschillende waarnemers, dus het moest wel zo zijn. Een ralreiger! Nog vele malen zeldzamer dan de, een paar momenten ervoor nog zo gewenste koereiger. Tot in de 19e eeuw kwam hij ook in ons land voor, maar sindsdien is hij een dwaalgast, die gemiddeld slechts tweemaal per jaar wordt waargenomen.

Vlot draaide ik de parkeerplaats af, terug de dijk op. Slechts vijf minuten verderop stonden vijf auto's op een rij. Allen hadden twee wielen in de berm, twee op de weg en een knoeper van een telelens uit het raam. Ik was op de juiste plek. Aan de voet van de dijk tussen het gemaaid gras en riet was de ralreiger rustig aan het jagen. Vlug legde ik een bonenzak op de rand van het naar beneden gedraaide raam en er bovenop de camera. Snel schoot ik een paar plaatjes, want je weet nooit hoeveel tijd je hebt. Het blijft natuur, het zijn vogels en ze kunnen vliegen. Gelukkig mocht ik ruim een half uur van deze onverwachte verrassing genieten voor de ralreiger opvloog, om niet meer terug gezien te worden. Blij en tevreden startte ik de auto en reed huiswaarts.

Muskaatvink

Horst Mayer

© Shutterstock

De muskaatvink behoort tot de prachtvinken die als eersten door vogelliefhebbers gehouden en ook gefokt werden. Reeds in 1875 werd een kweekverslag gepubliceerd in 'Die Gefiederte Welt'.

In al die verslagen wordt geschreven dat de muskaatvink goed te acclimatiseren is, dat het een sterke vogel is en dat hij verdraagzaam is. Maar ook dat hij niet al te gemakkelijk is om mee te fokken.

Er werden veel vaker hybriden gefokt met Japanse meeuwtjes en zilverbekjes dan dat er zuivere muskaatvinken werden gefokt.

In de oudere literatuur, maar helaas ook soms nog in de recentere, worden bijna alle lonchurasoorten betiteld als zijnde moeilijk te fokken.

Uit eigen ervaring met diverse vertegenwoordigers van de lonchurafamilie kan ik echter stellen dat het tegenovergestelde waar is. Mits men tenminste voldoet aan een aantal voorwaarden zijn lonchura's meestal zelfs vrij eenvoudig tot voortplanting te bewegen. De muskaatvink maakt hierop geen uitzondering.

Herkomst

Het herkomstgebied van de twaalf ondersoorten tellende muskaatvink beslaat een groot gebied van het zuiden van Azië. Van Sri Lanka, India, Birma, Zuid-China, Thailand, Maleisië tot en met de Indonesische eilanden Sumatra, Java, Bali, Celebes en nog enkele meer. Op Hawaï en enkele kleinere eilanden, alsook in Australië zijn muskaatvinken door de mens geïntroduceerd. Met name in Australië heeft de populatie muskaatvinken zich flink uitgebreid en ze is een concurrent van de inheemse bruinborstrietvink geworden.

In maart kreeg ik een aantal prachtig getekende muskaatvinken aangeboden. Het waren in totaal tien vogels waarvan helaas slechts twee popjes. Er werden vijf mannetjes gekocht en de twee popjes. Een gedeelte was wildvang, de rest geringde eigen kweek vogels van 'n jaar eerder.

Het koppel wildvangvogels begon al in het voorjaar te broeden. Het eenjarige eigen kweek popje werd willekeurig bij een geringd mannetje geplaatst. Omdat ik meer succes verwachtte bij het koppeltje wildvangvogels werden deze in de gro-

te volière gehuisvest terwijl het andere koppel in een kleinere volière in de kelder werd geplaatst. De resterende mannetjes kwamen in een kooi te zitten.

Het eerste koppel

Al na vier weken lag er op 20 april het eerste ei in een nest. Maar niet, zoals ik verwacht had, bij de wildvangvogels in de grote verwarmde volière, maar in de onverwarmde kelder.

Genesteld werd in een eigen fabricaat netkastje (17x14x16 cm) met een invlieg-gat van 6.5 cm diameter. Dit nestkastje hing vlak onder het dak van de volière zonder enige vorm van beschutting. Als nestmateriaal werden hoofdzakelijk droge grashalmen gebruikt.

Na het leggen van het derde ei werd vast gebroed. In totaal werden vier eitjes gelegd die alle bevrucht waren. Op 4 mei lagen er drie jongen in het nest; een dag later een vierde. De vogels ontwikkelden zich voorspoedig en op 31 mei verliet de eerste jonge voor een korte poos het nest. Een dag later alle vier de jonge muskaatvinken. Het waren goed ontwikkelde vogels die al heel goed konden vliegen. Krap 'n week overnachtten ze nog in het nestkastje.

Op 5 juli lagen er alweer vier eitjes in hetzelfde nestkastje. Bij uitzondering was nagelaten het oude nestmateriaal te verwijderen en hadden de vogels met kokosvezel en grashalmen een nieuw nest op het oude gebouwd. Ook van dit legsel waren alle eitjes bevrucht en werden de jongen voorbeeldig grootgebracht. Op 10 augustus verscheen de eerste jonge buiten het nest; op 12 augustus twee en pas op 13 augustus vlogen ze allemaal uit. 's Nachts sliepen de jongen in een oud, ongebruikt nest van de driekleurnonnen.

Na ongeveer vier weken werd een derde

broedpoging ondernomen. Deze keer kozen de vogels een ander nestkastje dat niet ver van het vorige hing, eveneens vlak onder het dak. Beide nesten zagen er hetzelfde uit. Deze keer werden er vijf eitjes gelegd die alle bevrucht waren. Vier jongen vlogen uiteindelijk uit. Eentje is waarschijnlijk vlak na het uitkomen gestorven. De jongen keerden 's avonds nog enkele nachten op het nest terug.

Inmiddels was het eind oktober geworden en begon het in de kelder kouder te worden. Om nieuwe broedpogingen te voorkomen werden alle nestkastjes en nestmateriaal verwijderd en eveneens alle struiken, twijgen en takken. Ook werd er anders gevoerd. Er werden geen meelwormen meer gevoerd, geen halfrijpe gierst en ook geen groenvoer meer. Behalve droge zaden kregen ze alleen nog elke dag een beetje kiemvoer. Mineralen bleven steeds ter beschikking staan.

Het tweede koppel

Bij het tweede koppel, de wildvangvogels in de grote volière, lukte de kweek niet zo best. Pas medio juni ondernamen de vogels de eerste broedpoging. Van gras halmen werd een groot compact nest gebouwd in de dennenstruiken, goed verscholen achter een nestkastje. Het binnenste van het nest lag zó ver naar achteren in de struiken dat ik slechts met veel moeite de eitjes kon voelen. De eitjes konden echter niet uit het nest gehaald worden zonder het nest te beschadigen. Waarschijnlijk werden er vier eitjes gelegd; op 27 juni kwam het eerste eitje uit. Enkele dagen later kreeg ik de indruk dat de oudervogels zich niet meer zo erg om het broedsel bekommerden. De dag later werd het vermoeden bewaarheid, want het nest van de muskaatvinken was leeg. Al een week later begon het koppel aan een tweede broedpoging. Ook deze keer bouwden ze een vrijstaand nest in de dennenstruiken. Het nest werd gebouwd in de overdekte buiten volière en niet, zoals de eerste keer, in het binnenverblijf. Net als het eerste nest werd ook deze keer op een hoogte van ongeveer 1.80 meter gebouwd. Het was minder compact en beter toegankelijk dan het vorige. Op 15

Jong, 2 dagen oud; © Horst Mayer

juli werd het eerste ei gelegd; in totaal bestond het legsel uit drie eitjes, waarvan jammer genoeg eentje onbevrucht bleek te zijn. Er werden echter zonder problemen twee jonge vogels op stok gebracht. Deze overnachtten na het uitvliegen nog drie keer. De vierde nacht werd al doorgebracht in het binnenverblijf. Tot een derde broedpoging is het niet meer gekomen.

Enkele gegevens over het broeden

In totaal werd dus vier keer gebroed door de muskaatvinken. De broedduur bedroeg drie keer 15 dagen en eenmaal 16 dagen. Vanaf het derde ei werd vast gebroed door de oudervogels. Op de zevende dag gingen de oogjes open (spleetje) en op de negende dag waren ze helemaal geopend. Op de negende dag konden de jongen geringd worden (2.7 mm). Vanaf

de tiende dag zaten de jongen met het kopje richting nestingang. Jonge muskaatvinken hebben relatief veel dons; meer dan ik ooit bij andere lonchurasoorten heb waargenomen. Het dichtst was het dons op de dag van uitkomst en het werd geleidelijk minder. Na circa twaalf dagen, soms wat later, was alle dons verdwenen. De meeste jongen vlogen uit op een leeftijd van ongeveer 24 dagen; sommige al enkele dagen eerder.

De rui zette in rond de zesde tot achtste week en kon op verschillende plaatsen aanvangen. Soms kon je als eerste wat bruine veertjes zien verschijnen aan de keel of het kopje; bij andere dieren verschenen als eerste witbruine veertjes in de borst of de flanken. De kortste rui duurde vier maanden; meestal echter on-

© Shutterstock

geveer vijf maanden. Omdat de meeste jonge vogels voor die tijd verkocht werden kan ik hier niet alles van zeggen.

Voeding

Het aangeboden voedsel was hetzelfde als voor alle andere lonchurasoorten. Met name belangrijk voor het welslagen van de broedsels was de aanwezigheid van een groot aanbod van halfrijp voedsel. Bovendien, zeker bij de wildvangvogels, was het kunnen bouwen van een vrijstaand nest in dicht struikgewas heel belangrijk voor succes. Blijkbaar bouwen muskaatvinken hun nesten graag op een hoge plaats; bij alle vijf broedpogingen werd het nest op een hoogte van minimaal 1.80 meter gebouwd.

Een overvloedig aanbod van dierlijk voedsel is voor muskaatvinken niet belangrijk. De vogels kregen dagelijks enkele levende meelwormen. De meelworm werd bij het eten bij voorkeur met één pootje vastgepakt. Soms in het ene pootje, vervolgens in het andere. Deze worden dus niet op een vaste plek vastgehouden zoals de Peale papegaaiamadines doen. De meelwormen, ook de witte die pas verveld zijn en eveneens de poppen worden niet opgeslokt, maar leeggezogen. De lege chitinehuid laten de vogels na een poosje vallen. Bij een van de eigenkweek popjes duurde het verorberen van een meelworm wel zo'n twintig minuten. Op een handige manier schoof de meelworm dwars een en weer door het snauveltje. Minstens honderd keer werd de meelworm op die manier heen en weer geschoven. Normaliter werd slechts korte tijd aan een meelworm gesabbeld en vervolgens een nieuwe uit de voerbak gepikt. Pas wanneer de voerbak helemaal leeg gevreten was, gingen de vogels op zoek naar de half opgevreten meelwormen die vervolgens opnieuw 'onder handen' werden genomen.

Het gezang van de muskaatvink klinkt heel zacht en op enkele meters afstand nauwelijks te horen. Het mannetje zingt echter wel vaak terwijl er vaak gezongen wordt 'met publiek'.

Vier jongen, 2 maanden oud en al bezig met rui, © Horst Mayer

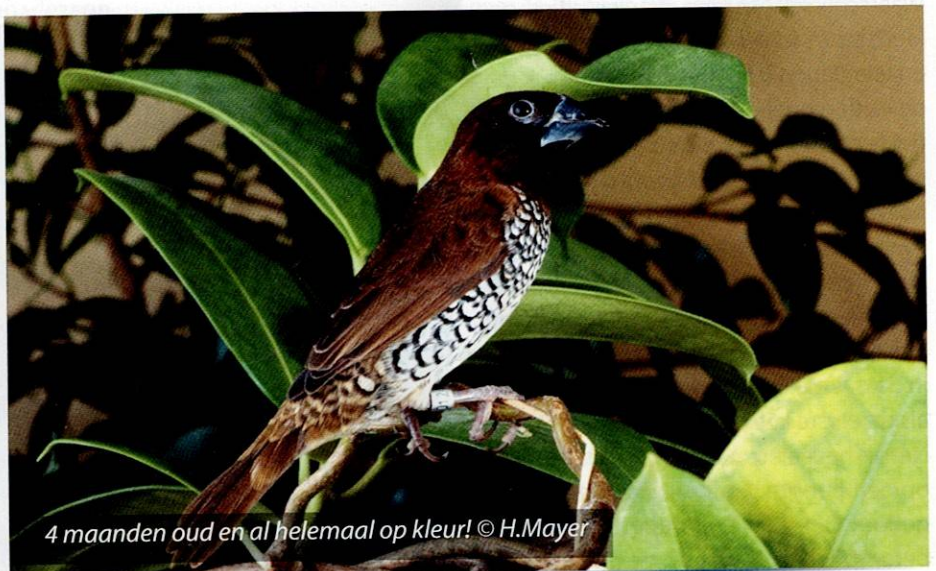
Hybriden

Het is nog interessant om te vertellen dat het tweede legsel van het eigen kweekkoppel twee hybriden opleverde. In het begin waren de vogels helemaal niet opgevallen omdat ze niet te onderscheiden waren van de zuivere muskaatvinkjes. Pas tijdens de rui stelde ik vast dat het geen zuivere muskaatvinken konden zijn. Na de jeugdrijs bleken het bastaarden te zijn van de zwartborst rietvink en de muskaatvink.

Ofschoon ik tijdens het broedseizoen geen enkele losse vogel in de kweekverblijven had gehuisvest en elke vogel een soorteigen partner had, werden in dit broedjaar toch drie keer niet gewenste hybriden gefokt. Tweemaal ging het popje van de bleekkopnon 'vreemd' met

een hadesnon en een bruinkopnon en eenmaal het hierboven genoemde muskaatvinkpopje. In twee gevallen werden naast de hybriden ook nog enkele zuivere jongen geboren.

Tegen het eind van het jaar zijn de muskaatvinken allemaal verkocht omdat de mannetjes, vooral het wildvangmannetje, tijdens het broedseizoen nogal strijdlustig waren en alle vogels verdreven die in de buurt van het nest kwamen. In mijn dicht bevolkte volière kan ik zo'n gedrag helemaal niet gebruiken.

4 maanden oud en al helemaal op kleur! © H. Mayer

Van de bestuurstafel

© Het Hoofdbestuur

Bonds bureau

Op het bondsbureau komen we een klein beetje weer terug in de regelmaat, enkele zieken zijn weer rustig aan opgestart terwijl één van onze medewerksters geveld door een ernstige ziekte nog steeds thuis verblijft. Wij zijn in gedachten bij haar.

Ringemachine & Voorraad

Het is gelukt om de ringemachine en het belangrijkste hieraan gekoppeld, de voorraad aluminium ringen, te verkopen aan een buitenlandse gegadigde. In augustus zal een en ander verhuizen en komt de ringenproductie hal vrij voor andere inrichting.

Onze Vogels

Onze Vogels heeft een goede inhoud, een mooie uitstraling en dito opmaak. Alle ingezonden stukken zijn welkom. De stukken moeten het algemeen belang dienen, voorzien zijn van foto's die geplaatst mogen worden en niet in strijd zijn met enig auteursrecht. Ook afdelingen en speciaalclubs kunnen stukken inzenden, bijvoorbeeld over de historie of het ontstaan van de vereniging of een activiteit. De hoofdredacteur blijft echter eindverantwoordelijke voor eventuele plaatsing. Onze Vogels is er van en voor de leden, dus ook bondsmededelingen zullen de revue passeren. Wilt u adverteren dan kunt u contact opnemen met het bondsbureau; dit geldt eveneens voor adverteren via de site en de NBvV facebook pagina.

Keurmeesters voor districten

Vanaf TT seizoen 2023 moeten de districten/organiserende afdelingen zelf keurmeesters contracteren voor hun district TT. De Keurmeestervereniging wijst alleen een leidinggevende toe. Hiermee kunnen uitgaven voor de districten beperkt worden en wordt de Keurmeestervereniging ontlast. Elke keurmeester mag gecontracteerd worden, mits bevoegd in de te keuren discipline.

Vraagprogramma vanaf 2025

De KMV zal zo spoedig mogelijk met het vraagprogramma 2025-2029 aan de slag gaan. Er is in tegenstelling tot verhalen die de ronde doen, nog geen definitief vraagprogramma voor ná 2024. Het huidige dient wel als basis. Een nieuw vraagprogramma zal samengesteld worden in samenwerking met en in overleg met de diverse speciaalclubs. Er zitten wel restricties aan een nieuw vraagprogramma, Dat wil zeggen uitbreiding zo veel mogelijk beperken, mogelijkheid tot samenvoegen groepen ook voor NK of district, geen toevoeging van vogels met buitenissige kenmerken en vogels moeten herkenbaar en te keuren zijn. Dit document moet voor iedere laag in de NBvV bruikbaar zijn. De

Keurmeestervereniging heeft de steun van het Hoofdbestuur om een en ander uit te voeren. Het Hoofdbestuur beslist over de organisatorische uitvoerbaarheid.

Overleg met bondsraad

Het hoofdbestuur gaat het overleg met de bondsraad intensiveren middels documentendeling en bijeenkomsten om zo beslissingen te kunnen nemen die kunnen rekenen op bredere steun vanuit de achterban.

Nederlandse Kampioenschappen

Deze zullen voor de laatste keer in de IJsselhallen te Zwolle gehouden worden in de week van 8 tot en met 14 januari 2023. Berichtgeving hierover volgt via Onze Vogels en de site NBvV. Voor de jaren er na staan alle opties nog open. Het is een moeilijk verhaal, maar de NK commissie doet haar uiterste best.

Ringenbestellingen

Onderzocht gaat worden of het mogelijk is om de leden die geen lid zijn van een afdeling bij de bestelling van hun ringen, ook al verplicht hun lidmaatschap te laten betalen voor het nog komende jaar waarin de ringen gebruikt worden. Hiermee willen we bewerkstelligen dat het voor een besteller van ringen interessanter is lid te zijn of worden bij een afdeling.

COM

Francis Kriesels, NBvV keurmeester Tropen/papegaaiachtigen is benaderd om ad-interim zitting te nemen in de OMJ COM voor de sectie F (de sectie verantwoordelijke voor tropische vogels binnen COM).

De Mondial gaat plaatsvinden in Napels (Italië), in week 3 2023. Informatie hierover krijgt u via Onze Vogels, de NBvV - of de COM NL site.

De Duitse kuifkanarie

© Jos Wokke

Deze Duitse Kuif heeft een te losse bevedering en een in verhouding te lange staart. Ook de schubben op de poten zijn niet fraai. De kuif sluit niet mooi aan in de nek. Tussen de snavel en de kuif is te veel ruimte, de kuif moet beter aan sluiten boven de snavel. De zijkant van de kuif loopt erg ver door richting de nek. De kleur van deze vogel is niet diep genoeg rood.

De Duitse kuif is ontstaan in Duitsland rond 1950, toen een groep Duitse fokkers vonden dat er een gekuifd Duits kanarieras moest komen. Aanvankelijk werd hiervoor gebruik gemaakt van de Gloster Corona die met een kleurkanarie werd gekruist. In een later stadium werd ook gebruik gemaakt van de in Nederland aanwezige gekuifde zangkanaries. Het streven was om een gekuifde kleurkanarie te fokken. De problemen die zich voordeden in de beginperiode waren divers. Omdat er kleurkanaries gebruikt werden was het de kuif die daardoor een andere vorm kreeg dan de ronde royale kuif van de Gloster. Er werd mede daardoor besloten dat de kuif van dit ras niet een ronde maar een ovale vorm moest hebben.

Het volgende probleem was dat de overgang van de kuif naar de nek vaak een gat in de nek liet zien. In beginsel werd

dit gedoogd maar naarmate dit ras zich ontwikkelde werd de standaard toch aangepast naar een gesloten bevedering in de nek. Daarnaast zult u begrijpen dat de kleur ook de nodige problemen met zich meegebracht zal hebben. Dit deed zich vooral voor bij de roodfactorigen. Er gingen enige jaren overheen voordat de roodtint dezelfde diepte had als bij de kleurkanaries. Aanvankelijk werd de Duitse kuif gekweekt in de lipochroomkleuren rood, geel, en wit. In het begin leek het erop dat dit ras een typisch ras zou blijven in het land van oorsprong. Maar na verloop van tijd werd ook in andere landen de interesse voor dit ras opgewekt. Ondertussen was men in Duitsland ook overgegaan tot het fokken in alle bij de kleurkanaries voorkomende kleurslagen. Dit leidde tot erkenning door de COM waarvan ik nergens kan vinden in welk jaar dat is geweest. Misschien een van de lezers die mij dit kan doen toekomen? In ons land werd dit ras zo rond de eeuwwisseling voor het eerst op de bondshow geëxposeerd. En ook hier waren het in begin de lipochroom kleuren die de overhand hadden. Ondertussen maakt dit ras een gestage ontwikkeling door en is het fokkers inmiddels gelukt dit ras ook daadwerkelijk in alle voorkomende kleuren te fokken. Ook de aantallen geëxposeerde vogels nemen gestaag toe.

Het ras in de praktijk

Voor fokkers van kleur- en postuurkanaries heeft dit ras het voordeel dat de gekuifde vogels als postuurkanarie getoond kunnen worden en de gladkoppen als kleurkanarie. Wat wel een probleem wordt wanneer er langer dan vier jaar uitsluitend kuif maal kuifbroed gefokt wordt is dat daardoor de schedel van de vogel gaat veranderen. De kop wordt ronder en na zo'n zeven jaar krijgt deze zelfs wenkbrauwen. Deze ronde kop wordt niet gevraagd bij de kleurkanaries en

Dit is een kuif zoals hij behoort te zijn. Deze foto komt uit een Duitse presentatie van FJ Dresen Thomas Muller en Jurgen Franzel van de DKB Preisrichtergruppe. Je ziet het verschil met de foto linksboven.

wenkbrauwen zijn helemaal uit den boze. Voor de kuif is het gevolg dat deze niet langer ovaal van vorm gaat worden maar een ronde vorm aan gaat nemen; ook dat wordt niet gevraagd. Het is dus zaak hier als fokker goed op te letten en op tijd weer een standaard kleurkanarie in te kruisen. Uit eigen ervaring weet ik dat bij de lipochroom rood mozaïeken de helderheid van de witte velden een probleem is. Het verschijnsel doet zich voor dat uit een nest van zowel gladkoppen als gekuifde vogels de gladkoppen heel mooie helder witte velden laten zien, maar de gekuifden allemaal nog rood op de rug laten zien. Een mozaïek type 1 is gekuifd bijna niet te kweken. Maar de aanhouder wint, dus ik blijf rustig doorgaan totdat ook dat mij uiteindelijk is gelukt. Het fokken op zich van dit ras geeft weinig problemen, want doorgaans brengen de ouders goed tot zeer goed hun jongen groot.

Speciaal dag Duitse Kuiven

Sinds drie jaar organiseert de vogelvereniging Vogelvriend te Leerdam een open Nederlands kampioenschap Duitse Kuif en Arlequin kanaries. Dit vindt meestal de eerste zaterdag van november plaats. Ik ben daar elk jaar aanwezig geweest.

Een goed georganiseerd evenement en een bijzonder leerzame dag waar je contacten kan leggen met andere fokkers van dit ras. Ook dit jaar is het ondanks de Corona perikelen gelukt deze dag te organiseren. Weliswaar waren er geen grote aantallen aanwezig maar wat opviel was de kwaliteit van de vogels. Zowel bij de Arlequin als bij de Duitse Kuiven waar een grote verscheidenheid aan kleursla-

gen te zien was. Mooie mozaïeken, zowel in lipochroom als melanine, zwartrood en diverse mutaties daarvan, bruinpastel rood, bruin rood en Isabel rood. Iedere fokker van dit ras zou hier toch minstens eens moeten kijken of inzenden; het is echt de moeite waard.

Opmerking Th.Minten (TC postuur): in bovenstaande tekst staat dat je na en-

kele jaren steeds een kleurkanarie moet inkweken; dit heeft wel tot gevolg dat je nooit een mooie kuif krijgt. De kopvorm van de duitse kuif is anders als die van de kleurkanarie.

Heeft u onze fonteinfamilie al ontmoet?

Fauna favoriet!

Fauna is gespecialiseerd in benodigdheden voor vogels, vogelkweek en volières. Binnen de vogelwereld is Fauna dan ook een gevestigde naam die staat voor goede en kwalitatief hoogwaardige producten.

Kijk op onze website voor het complete assortiment en vraag ernaar bij uw groothandel/winkelier.

www.faunabirdproducts.com

Studieclub voor Kleur-, Vorm- en Postuurkanaries
"Onder Vrienden Opgericht"

C.O.M.
TENTOONSTELLING 2022
voor kleur-, en postuurkanaries
Vrijdag 21 en zaterdag 22 oktober

Sluitingsdatum inschrijving 10 oktober
Inbrengen op 19 oktober
Ontmoetingscentrum "Het Anker"
Voorsterweg 36 - 8042 AD Zwolle

Inschrijfformulier en informatie:
Kees van Maanen, Descartesstraat 7 7323 HX
Apeldoorn, tel. 055 3665628
tentoonstelling@kanarievereniging-ovo.nl
www.kanarievereniging-ovo.nl

Met Verkoopklasse!

VOLIERE SAMAN
M. 06-51145525
INFO@VOLIEREBOUWSAMAN.NL | WWW.VOLIEREBOUWSAMAN.NL

Voor al uw vogelbenodigdheden
WIM VAN DE LUSTGRAAF
www.wimvandelustgraaf.nl

NIEUW www.tauros-diagnostik-shop.de

Geslachtsbepaling vanaf € 8,99

aanmelden bestellen betalen opsturen resultaten

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.
IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.a.v. KBOF - Vergeylen Paul, Dendermondsesteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul, Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be> kan U gratis een proefnummer inzien!

Kweek met de bijeneter

© Peter en Evelyne van Uden

Onze eerste kweek in 2020 met Europese bijeneters (*Merops apiaster*).

In het zicht van de pensionering van Peter wilden wij meer ruimte en grond om het huis. Evelyne is vooral geïnteresseerd in planten en orchideeën en Peter vooral in vogels en fazanten. Na een zoektocht van zeven jaar en na meer dan twintig woningen gezien te hebben, is de keuze gemaakt. Onze nieuwe woning staat op een perceel van bijna 6.000 m² en daarop zijn in maart 2019 een aantal nieuwe volières gebouwd.

Huisvesting

Qua afmeting is iedere volière 6m lang, 5m breed en 3m hoog; volledig met zwart gecoat gaas afgewerkt. Het gaas heeft mazen van 19 mm x 19 mm en 1,6 mm dikte en is ook 60 cm ingegraven in de grond. De volière is aangeplant met insecten minnende planten. Verder voorzien van wilgentakken die in het voorjaar, ontdaan van de bast, in de grond gestoken zijn en dan gemakkelijk aangroeien. Tenslotte een strak gespannen touw voor de vogels om op te zitten. Op de grond wordt een fazantensoort gehouden en daarboven insectenetende vogels. Verder is er een geïsoleerd nachthok beschikbaar van 3m lang, 2m breed en 3m hoog. Er is een sluis waardoor je eerst binnenkomt in het nachthok en die ook toegang geeft tot de volière. Op deze manier kunnen de vogels niet ontsnappen als je in of uit de kooi of nachthok gaat.

Europese bijeneter

De Europese bijeneter is een klein vogeltje dat voorkomt in Europa en Afrika. Het is ongeveer 27 tot 30 cm lang met een spanwijdte van tussen de 45 en 50 cm. Ze hebben een dikke, donker gekleurde snavel die iets omlaag gebogen is. De bijeneter is vrijwel altijd te vinden in de buurt van rivieren, plassen of steile oevers.

Al enkele jaren kweken wij met succes Europese hoppen. Op het wensenlijstje stond al langer een kolonie Europese bijeneters. Vorig jaar in augustus 2019 konden wij twee koppels en een jong van dat jaar overnemen van onze vogelvriend Freddy. Hij stopte met het houden van deze insecteneters. Eerder op de BEO (Bird Experience Oirschot) ervaren dat Europese hoppen prima in een volière samengaan met Europese bijeneters. Dus in onze volière deze twee vogelsoorten bij elkaar geplaatst met ook een koppel Satyr Tragopanen. In de praktijk zijn dit erg rustige en verdraagzame fazanten

en dat is wel erg prettig wanneer je nageslacht via natuurbroed wilt kweken in een volière met meerdere soorten.

Winterhuisvesting

De Europese bijeneters werden in eerste instantie in het nachthok geplaatst en wenden al snel. De voerschaal staat binnen en die wisten ze prima te vinden. Het uitvliegpat naar de volière stond al die tijd open en de Europese hoppen gingen daardoor wel naar buiten en weer naar binnen, maar de Europese bijeneters niet. Angst voor het onbekende misschien? Zelfs een wilgentak richting het uitvlieg-

gat zetten hielp niet. Ten langen leste het raam geopend en uit de scharnieren gelicht, waardoor er een opening ontstond van 60cm lang en 30cm breed. Dat bleek prima te gaan. Overdag gingen de Europese bijeneters naar buiten en 's avonds zelf keurig weer naar binnen in het nachthok. De avonden werden korter en in november 2019 toch het raam weer teruggeplaatst. Het duurde toen weer vier weken voor de eerste Europese bijeneter weer naar buiten ging door het uitvlieg-gat en daar luidkeels zat te roepen. Daarna volgde de rest. Nu de bijeneters het door hebben, gaat het prima en ze slapen 's avonds allemaal in het nachthok, waar zoals gezegd ook gevoerd wordt. Dat deel is afgeschermd voor de fazanten, omdat die anders met de lekkere wormen aan de haal gaan. De bijeneters zijn goed door de wintermaanden van 2019 heen gekomen. Het is de moeite waard te melden dat boven de plaats waar de bijeneters meestal zitten in de (buiten)volière een plexiglas plaat is gemaakt. Zodra het gaat regenen, kunnen de bijeneters eronder een droog plekje opzoeken.

Broedwand

Intussen nagedacht over de broedwand die buiten in een hoek van de volière nog gemaakt moest worden (afmeting van 2,7 m hoog en 1 m breed). De openingen van de toegangspijpen zijn gericht op het zuiden en dus vol in de zon. Op een praktische manier hebben we de pijpen weggewerkt in de vrije ruimte achter het nachthok. De pijpen bevinden zich overdag in de schaduw. Voordat wij met de bouw van de broedwand begonnen zijn, hebben we eerst nog eens aandachtig het artikel van Lou Megens over zijn kweek met Europese bijeneters gelezen en daar hebben wij ons voordeel mee gedaan. Zelf aan de slag gegaan en een broedwand met vier pijpen gemaakt. Voor iedere pijp is een landingsplankje aangebracht. Twee pijpen bevinden zich op een hoogte van 1,5 m en deze pijpen zijn 1 m lang en 8 cm doorsnede. De twee andere pijpen zijn op een hoogte van 2,0 m bevestigd en deze pijpen zijn 1,3 m lang en 7 cm doorsnede. Achter iedere pijp treft de bijeneter een nestkastje van 20 cm lang,

20 cm breed en 10 cm hoog aan. De nestkast is aan de bovenzijde voorzien van een losse deksel met net daaronder een plexiglas plaatje. Beide zijn gemakkelijk te verwijderen. Dit plexiglas plaatje is aangebracht in het geval er toch nog een bijeneter in de nestkast zit, zodat die er niet uit kan vliegen bij een nestcontrole. De pijpen en het nestkastje zijn gevuld met verschillende mengsels: de onderste met leembrokken en volièrezand in het nestkastje; boven één pijp met leembrokken gemengd met volièrezand en één pijp en het nestkastje met alleen volièrezand. Anderen gebruiken ook wel gewoon scherp zand of metselzand. Alles was in gereedheid per 1 april 2020 en nu maar wachten wat er zou gaan gebeuren.

De Europese hoppen hadden de broedblok binnen in het nachthok en hebben met een eerste legsel al jongen per 2 april 2020, die zijn uitgevlogen op 30 april 2020. Direct daarna een tweede legsel van de hoppen met jongen per 20 mei 2020, die allemaal zijn uitgevlogen per 17 juni 2020. Het Satyr Tragopan koppel bestond uit een oudere haan met een jongere hen. De eerste eieren werden op de grond gelegd die hebben wij geraapt en succesvol uit laten broeden door pleegmoeder Swinhoe. Daar lopen nu 4 jonge Satyr Tragopan fazanten bij, twee hanen en twee hennen. Uiteindelijk heeft de Satyr Tragopan hen ook nog eieren in de mand gelegd en zelf uitgebroed en daar is één kuiken van uitgekomen, maar dat is helaas na enkele weken gestorven.

Voeding

Iedere avond uit de diepvries het voer voor de volgende dag klaarzetten. Peter maakt iedere morgen de bakjes levend voer en Evelynne snijdt intussen het fruit en de groenten. Daarna gaan we samen de vogels en de fazanten voeren. Het lijkt er op dat de hoppen de eigen voerbakjes gebruiken en niet de voerschaal van de bijeneters plunderen. De bijeneters krijgen dagelijks een mengsel van universeelvoer (Versele Laga) aangevuld met levende meelwormen, levende moriowormen en diepvries wasmotten. Tijdens de kweek (wanneer er jongen zijn)

Bijeneters in nachthok

Volière bijeneters

Bijenkast

Broedwand voorzijde

Broedwand achterzijde

Voerschaal

Ringen van een jonge vogel

Net geringde vogel

worden deze extra aangevuld met krekels en sprinkhanen uit de diepvries en zo mogelijk levende wasmotten en wordt er meerdere keren per dag gevoerd. Alles wordt besprenkeld met een beetje gemalen stuifmeelpollen, Gistocal, Aves insectenstrooipoeder, Spirulina en Tagetes (gedroogde afrikaantjes). Tot slot wordt alles gemengd met daarbij wat tofu zodat alles goed aan elkaar plakt en opgegeten wordt.

De tip van het stuifmeel komt van Freddy, waar wij de bijeneters gekocht hebben. Hij stelt dat in de natuur de bijen ook stuifmeel aan de pootjes hebben en het is ook een goede voedingsstof voor de bijeneters. In de zomer hebben we onze zwager kunnen overtuigen dat ook een van zijn bijenkasten toch echt wel bij ons moest komen staan. Dat is intussen ook geregeld. Voor de bijeneters zijn ze helaas niet vlak voor de volière geplaatst, maar gelukkig wel in de buurt. Af en toe schoppen we zelf bijen met een netje voor de korf en laten we ze los in de volière bij de bijeneters om ze aan extra vers voedsel te helpen. Het netje houdt je voor de bijenkorf om ze in te laten vliegen en een andere netje wordt als een soort deksel erop gelegd om al lopende de bijen erin te kunnen houden zonder dat je zelf gestoken wordt.

Voortplanting

Al die tijd hebben wij ook met belangstelling gekeken naar het gedrag van de Europese bijeneters, die volop te horen waren, actief rondvlogen en levende insecten vingen in de volière. Een beetje helpen met het kweken van vliegen op wat eendagskuijken/slachtafval en verder kwamen er regelmatig bijen in de volière op de planten af en die waren dan al snel het haasje. Regelmatig verse varkenspoep toevoegen van onze Tamworth varkens hielp ook om vliegen te kweken. Van belangstelling voor de broedwand was nog niets te merken en zo gingen de weken voorbij.

De eerste tekenen van uitgraven van een pijp zijn pas op 2 juni 2020 opgemerkt en het broeden is gestart op 17 juni 2020. Na

Net geringd en aan het 'bijkomen'

Jonge vogels in nestkast

drie weken hebben we de laatste jonge hoppen ook uitgevangen en in een andere volière geplaatst; het ouderkoppel hoppen is wel gebleven. De bijeneters zijn verder met rust gelaten en uitgeteld dat als er jongen zouden zijn dat dit rond 10 juli 2020 zou moeten zijn. Op die dag waren de bijeneters ook onrustig en bleek dat ze alle vijf in de volière zaten. Snel het deksel van de nestkast verwijderd en door het plexiglas heen kon je al twee jongen zien en nog vier eieren, waarvan één aangepikt. Op 13 juli 2020 bleken er vier jongen te zijn en wij waren de koning te rijk.

Op 19 juli de eerste bijeneter geringd met 4mm en toen bleek er ook één dood te zijn gegaan. De groei van de rest verloopt voorspoedig. De dagen erna de andere twee bijeneters geringd en het zand in de nestkast ververs (dat was behoorlijk aan het stinken). Op 30 juli 2020 waren de jonge bijeneters al zó groot en was het bovendien zó warm dat moeder's avonds in het nachthok ging zitten bij de andere bijeneters.

Op 11 augustus 2020 vloog de eerste

jonge bijeneter uit in de volière, maar de vliegkunsten waren nog onbeholpen en om die reden is de jonge vogel door ons opgepakt en in het nachthok gezet. Idem voor nummer twee en drie in de dagen erna. In het nachthok konden ze verder aansterken en beter leren vliegen en vooral ergens op een tak leren landen in plaats van zich langs de wand naar beneden laten zakken en daar beduusd te gaan zitten kijken. Op 11 augustus 2020 veertjes geplukt en opgestuurd naar Gen-

dika om te seksen. Het bleken één pop en twee mannen te zijn. Helaas is de jongste bijeneter, een man, toch nog gestorven. Nu op 26 augustus 2020 is het zo dat ook de jonge bijeneters zelfstandig mee naar buiten en 's avonds weer naar binnen in het nachthok gaan. Wel nog steeds opletten dat, wanneer het regent, ook de jonge bijeneters 's avonds binnen zijn en niet natgeregend ergens op de grond zitten te verpieteren. Tijdens de kweek ondersteuning gehad van vogelvriend Richard,

die dit jaar ook voor het eerst succesvol kweekte met bijeneters.

Terugkijkend op een eerste kweek was dit best wel spannend, maar succesvol te noemen zeker met meerdere vogelsoorten en fazanten in dezelfde volière. Wij hebben veel plezier gehad van deze bijeneters en gaan er uiteraard mee door. De jonge bijeneters zijn naar vogelvriend Rien gegaan.

COLUMN

Keurmeester 142

De Nederlandse Zebravinken Club (NZC) vraagt keurmeesters van de NBvV om oog te hebben voor het postuur van de te keuren zebravinken. Het ideaalbeeld op het blauwe keurbriefje is daartoe aangepast. De nieuwe afbeelding legt de nadruk op het postuur en kop- en snavelvorm van de moderne zebravink.

Louis van Kelckhoven

De hedendaagse zebravink is een vogel met een stevig postuur, een ronde kop, met voldoende welving boven de kegelvormige, niet te grote snavel, een volle nek en een rond oog dat zichtbaar is.

Binnen de NZC leeft het idee dat Nederlandse keurmeesters bij het beoordelen van zebravinken de nadruk leggen op kleur en tekening. Kan worden opge maakt uit de presentatie van Pieter van der Ploeg, lid van de Technische Commissie (TC) van de NZC voor de keurmeesters van de gespreksgroep Noord.

De noordelijke keurmeesters weerleggen dat door te stellen dat zij ook bij het keu-

ren van zebravinken oog hebben voor het geheel van de vogel. „Alle rubrieken krijgen evenveel aandacht, evenals het totaalplaatje. Vormen alle onderdelen een harmonieus geheel?”

Van der Ploeg zegt dat het niet bedoeling van de NZC is om keurmeesters in het beklagdenbankje te zetten. „Ons idee is om landelijk, ook omwille van de keureenheid, te streven naar een andere benadering bij het keuren van de zebravink. Daarbij horen type en model de aandacht te krijgen die ze verdienen, zoals bijvoorbeeld in Groot-Brittannië en Duitsland.”

Het is op deze plaats al vaker betoogd: een keurbrief hoort niet louter een foutenbriefje te zijn. In de woorden van Pieter van der Ploeg: „De keurmeester geeft aan wat er niet deugt aan een vogel, maar benoemt ook wat er goed aan is. De keurmeester kijkt niet alleen naar kleur en tekening, de laatste twee rubrieken, maar heeft ook oog voor formaat, model, houding, conditie en bevedering, de eerste rubriek, van de zebravink. Dat de verschillende onderdelen van de vogel een harmonieus geheel vormen. In de tweede rubriek, grootte en vorm van

de kop en snavel (kuif), worden ook nek en wangvulling beoordeeld.”

De standaard van de zebravink is aangepast om paal en perk te stellen aan lang bevederde vogels. Wanneer bij een zebravink het oog (deels) niet zichtbaar is, het oog niet rond is, dan wordt dit bestraft bij bevedering. Dat geldt ook voor zebravinken die een 'vouw' in de nek laten zien.

In de gespreksgroep Noord merkt keurmeester Jaap van den Bos op dat een rubriek als poten toch eigenlijk overbodig is. „Wanneer een vogel een teen of nagel mist wordt deze immers toch niet gekeurd. De vijf punten voor 'poten' zouden ook gebruikt kunnen worden om genuanceerder te keuren, zoals de wens van de NZC is.” Van der Ploeg zegt dat hierover binnen de NZC gesproken is, maar de COM daar niet aan wil.

Crie de coeur

Waarom deze vreemde Franse aanhef? Wat betekent dit eigenlijk?
 "Crie de coeur" betekent: hartenkreet. Vrij vertaald: schreeuw vanuit het hart.

© Lou Megens

Bird Experience Oirschot

Aandacht

De Franse uitdrukking echter geeft veel meer de emotie weer die ik u wil voorleggen. De tweede reden is om aandacht te trekken. Aandacht voor onze tanende vogelhobby. Dat is niet alleen hard nodig, maar zelfs bittere noodzaak.

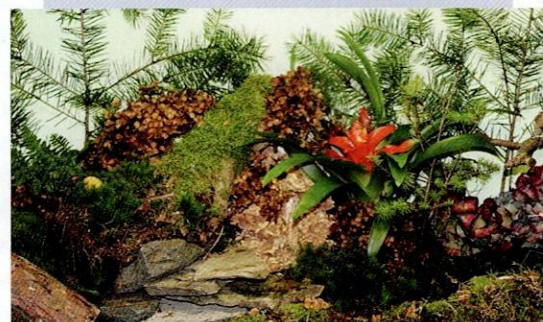
Het vergrijzende ledenbestand, teruglopende ledenaantallen, de publieke opinie in de oppositie en ronduit tegenwerking van partijen als de Partij voor de Dieren en stichting AAP (e.a.) De positief/negatief lijsten die weliswaar vertraagd zijn, maar er op een zeker moment ooit zullen komen. De nieuwe wetgeving met betrekking tot het bedrijfsmatig houden van onze vogels. Het vakbekwaamheidsdiploma (€ 845,00) en een UBN nummer. Dreiging van het voeren van een Europese registratieplicht (bewijs van herkomst van de vogels). CITES met zijn bijlagen en verplichtingen. De Flora- en faunawet. Ringplicht, niet alleen maar voor Europese vogels. De wet Natuurbescherming. En nog vele andere zaken die de hobby ontmoedigen.

En wat stellen we daar tegenover?

Naast een groepje van bevlogen personen (PVH) welke zich vol overgave inzetten om de wet aan te passen c.q. voorkomen dat er wetgeving wordt ingevoerd die wel eens heel negatief voor onze hobby uit zou kunnen pakken, vrijwel niets! Voor de meeste vogelhouders is dit een ver van mijn bed show, "het zal mijn tijd wel duren", zo wordt er gedacht. Toegegeven er valt als individu, of zelfs als (kleine, lokale) vereniging weinig tegen te doen. Maar landelijke verenigingen als NBvV of BEC en Aviornis kunnen dat wel! En doen dat ook. U kunt dat steunen, zowel letterlijk als figuurlijk. Een verhoging van de contributie zou meer geld voor advocaten beschikbaar stellen. Die paar euro op jaarbasis maakt echt niets uit. Zelf kunnen we de jaarlijkse tentoonstellingen aanpakken. Want wie zit er nog te wachten op een tentoonstelling met rijen met gele kanaries of black-face zebrovinken? Het grote publiek duidelijk niet! Want behoudens enkele familieleden of kennissen komt er vrijwel geen publiek op zo'n show. Het concept is ook volledig achterhaald en uit de gratie. We hebben nu ook de publieke opinie tegen! Vogels in kleine kooitjes is "not done". Toch blijven de meeste verenigingen stug volharden in hetzelfde concept. Er is geen ruimte voor verandering/vernieuwing, terwijl dat broodnodig is. Immers; vasthouden aan overtuiging staat groei in de weg! Het stigma dat "de jeugd" niet meer geïnteresseerd is, slaat alle vernieuwing dood.

Toenemende bezoekersaantallen mogelijk

Maar toch zijn er shows waar men zich

Bovenstaande foto's:
 BEC show, biotoopvolière

wél kan verheugen op toenemende (betalende) bezoekersaantallen: BEO in Oirschot, BEC in Oisterwijk, OET in Geesbrug, SEC in Druten en De Vogelvrienden in Urk (ik ben er ongetwijfeld enkele vergeten). Daár wordt werk gemaakt van een show nieuwe stijl en zien we de vogels (gedeeltelijk) in ruime showvitruines en volièrres, welke de correcte biotoop van de vogel weerspiegelen. De vogels zitten in het licht, de bezoekers lopen in een donkerder gedeelte. Die vogels voelen zich duidelijk meer op hun gemak, zijn minder gestrest en voor de bezoekers is het aantrekkelijk om de vogels in hun ruime biotoop te zien. Probeer uw show ook eens te combineren met een geheel andere vereniging (bijenhouders of orchideeën kwekers of iets dergelijks). Ook ik heb de oplossing zo

niet voorhanden, maar vraag de (jonge) mensen wat ze veranderd zouden willen zien, om wél naar een show te komen kijken! We zullen het echt anders moeten aanpakken! Anders is het snel afgelopen met het huidige concept en is onze hobby gedoemd om te verdwijnen in de vergetelheid. Wat u zegt is wat u denkt en wat u doet is wat u voelt. Laat uw gevoel (hart) de vrije ruimte en sta open voor vernieuwing. Want; wie vandaag zijn kop in het zand steekt, zal morgen moeten tandenknarsen!

BONDSMEDEDELINGEN

Bondsmededelingen september 2022

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING Kleur en Postuurkanaries

P. van der Tuin uit Katlijk is gestopt als keurmeester per 1 juli 2022.

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

K. van Alphen, M. van Steen, T. van Alphen, J. Martens en J. Rombouts, afd. Rijsbergen (R08).

Jubilarissen 40 jaar

P. Arts en G. van der Doorn, afd. Rijsbergen (R08).

Overledenen

W. Broers uit Tilburg was penningmeester van V.V. "Witroka", afd. Tilburg 2 (T10); Mevr. A.M.A.J. Sturme uit Tegelen was secretaris, penningmeester en ringencommissars van V.V. "Kanexo", afd. Tegelen (T18); L. van der Sande uit Poeldijk was mede oprichter V.V. "De Edalzanger Monster" en ere voorzitter van V.V. "Westland", afd. Westland (W03);

E. Kuipers uit Dinther was voorzitter van V.V. "Dinther", afd. Dinther (S41); D. Ysen, Hollum (F03); G. de Moor, Zaamslag (T12); L. vd. Putten, Gmert (G09); Mevr. C.M.C. Braken van Breugel, Liempde (L23); M.J. ten Kattelaar, Enter (R06); M. Hansen, Beek (W12);

B. J. Hengelman, Overdinkel (326); S. v/d Berg, 's-Gravenhage (V04); M. Smits, Amsterdam (Z11);

D. Bouwman, Nijmegen (505); G.W. Kolk, Heerde (E05); C.N.W. Kleyn, Vrouwenakker (U09);

P. van Loon, Wouw (R02); G. J. Smit, Rijssen (R06); J. Delforge, Sint Jansteen (N09).

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van hun verlies.

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, K. Snijder, Mr. H.J.M. Stienen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J.J. Aelbrecht, J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielerman, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, K. Haisma, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Konderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroot, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, P. Ubachs, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 0546-456146, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris a.i.: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: raymond@Berghouwer.com

Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl

2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com

Bestuurslid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jjvanbennekom@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdteh@home.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Hans de Boer, Kraatsweg 40, 6712 DC Ede, tel. 06-42812029, E-mail: secretariaatkmv@gmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON**Colofon****UITGEVER**

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 23.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 24.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 40,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN

Nederland € 30,- (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 36,-, Priority-post naar alle andere landen € 94,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofredactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 E-mail: info@nbvv.nl

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers**DRUK:** Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

Zomertortel

Streptopelia turtur

© Alois van Mingeroot

september

Van droomvogel tot wondervogel. De zomertortel is een echte trekvogel; eind april begin mei komen ze hier bij ons aan en eind augustus, begin september zijn ze alweer weg naar hun overwinteringsgebieden in Afrika.

Tijdens de trek naar Afrika worden deze prachtige duiven massaal afgeslacht door middel van legale en illegale jacht. Vooral in de landen rond de Middellandse zee. Bij ons is de zomertortel volledig beschermd en mag er niet op gejaagd worden. Maar we gaan hier ook niet helemaal vrijuit hoor. Want hier verdwijnen hun biotopen en bijna niemand houdt van wilde bloemen en planten in zijn

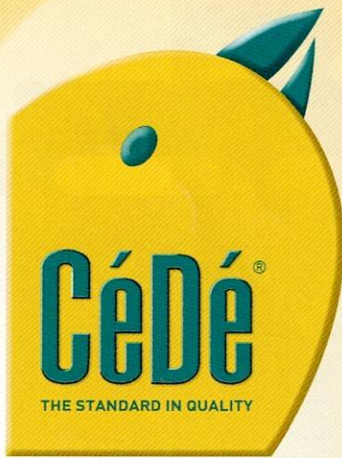
omgeving. Dus spuiten we ze als onkruid kapot met onkruid verdelger. En laat de zaden van wilde planten juist hun belangrijkste voedselbron zijn. Alles samen brengt dit het voortbestaan van de zomertortel in het gedrang.

En als we allemaal samen het tij niet kunnen doen keren, dan is de mooie zomertortel hier bij ons gedoemd om te verdwijnen als broedvogel. Want op de rode lijst staan ze reeds in Nederland en dat voorspelt al niet veel goeds. Sinds 1950 zijn ongeveer 80 % van de zomertortels verdwenen in Nederland, dus er wordt terecht voor gevreesd dat de soort uitsterft. Wanneer men bedenkt dat in een ontwikkeld land als Frankrijk de Franse jagers

nog 18.000 Zomertortels uit de lucht mochten schieten in 2020. Dan moet je toch wel zeggen waar zijn we hier mee bezig. Wat een wereld.

Maar, wauw wat een schoonheid, de vleugeltekening en mooie hals tekening zijn de echte karakteristieke kenmerken van de zomertortel. Terecht de mooiste duif die in Europa voorkomt.

Nu maar hopen dat we de zomertortel hier als broedvogel kunnen behouden, dat zou helemaal mooi zijn.

CéDé
egg cake
inside

CéDé® heeft een toonaangevend assortiment ei- en conditievoerders voor vogels dat in meer dan 50 landen verkrijgbaar is.

CéDé® onderscheidt zich door het verwerken van **kippeneieren** tot een voedzame ei-cake die de basis vormt voor dit eivoer.

Net zoals bij u thuis, worden eieren met bloem en suiker tot een luchtig beslag gemengd. In de oven wordt het beslag gebakken tot de **hoogwaardige CéDé® ei-cake** die dit product zo speciaal maakt.

info@cede.be

www.cede.be

